

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2024 r.
poz. 757, z 2026 r.
poz. 605.

U S T A W A

z dnia 7 czerwca 2001 r.

o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków¹⁾

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę, w szczególności zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym:

- 1) zasady:
 - a) działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych,
 - b) tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i bezpieczeństwa wody oraz niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków,
 - c) ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów,

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

- 1) dyrektywę Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotyczącą oczyszczania ścieków komunalnych (Dz. Urz. WE L 135 z 30.05.1991, str. 40 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 2, str. 26, Dz. Urz. WE L 67 z 07.03.1998, str. 29 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 27, Dz. Urz. UE L 284 z 31.10.2003, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 1, t. 4, str. 447, Dz. Urz. UE L 311 z 21.11.2008, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8);
- 2) dyrektywę 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającą ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. Urz. WE L 327 z 22.12.2000, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 5, str. 275, Dz. Urz. WE L 331 z 15.12.2001, str. 1 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 358, Dz. Urz. UE L 81 z 20.03.2008, str. 60, Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 84, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 114, Dz. Urz. UE L 226 z 24.08.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 353 z 28.12.2013, str. 8, Dz. Urz. UE L 311 z 31.10.2014, str. 32 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 06.05.2021, str. 23);
- 3) dyrektywę Rady 2013/51/EURATOM z dnia 22 października 2013 r. określającą wymogi dotyczące ochrony zdrowia ludności w odniesieniu do substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 296 z 07.11.2013, str. 12);
- 4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. UE L 435 z 23.12.2020, str. 1).

- d) podejmowania działań mających na celu poprawę powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - e) podejmowania działań mających na celu ochronę zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wszelkiego zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi przez zapewnienie, aby była ona zdrowa i czysta;
- 2) wymagania dotyczące stosowania podejścia opartego na ryzyku do bezpieczeństwa wody w całym łańcuchu dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
 - 3) tryb zatwierdzania taryf oraz organ regulacyjny i jego zadania.

Art. 1a. Do statków morskich stanowiących polską własność lub statków morskich o polskiej przynależności, używanych do przewozu pasażerów, odsalających wodę morską i będących dostawcami wody stosuje się odpowiednio przepisy art. 4a–4c, art. 4d ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, art. 4e ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2, art. 4g–4n, art. 4p ust. 1 pkt 1–8, 11, 12, 14–16 i 18, art. 4q, art. 12, art. 13a i art. 13b oraz przepisy wydane na podstawie art. 13.

Art. 1b. Przepisów ustawy nie stosuje się do:

- 1) naturalnych wód mineralnych spełniających wymagania określone w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2023 r. poz. 1448 oraz z 2025 r. poz. 1424);
- 2) wód leczniczych:
 - a) w rozumieniu art. 5 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2026 r. poz. 69),
 - b) dla których wymagania określają przepisy wydane na podstawie art. 36 ust. 5 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz o gminach uzdrowiskowych (Dz. U. z 2025 r. poz. 1135);
- 3) wód termalnych i solanek w rozumieniu odpowiednio art. 5 ust. 2 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze;
- 4) wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, chyba że dostarczanie tej wody stanowi przedmiot działalności gospodarczej lub ta woda

jest dostarczana do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dostawca wody – podmiot dostarczający wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, w tym przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz podmiot prowadzący hurtową sprzedaż wody;
- 1a) działanie naprawcze – działanie korygujące podjęte w celu wyeliminowania przyczyny niezgodności z wartością parametryczną wykorzystywaną do oceny jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz w celu zapobiegania ponownemu wystąpieniu tej niezgodności;
- 1b) monitoring operacyjny – monitoring zapewniający szybki wgląd w parametry eksploatacyjne i w problemy z jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz umożliwiający szybkie podjęcie zaplanowanych wcześniej działań naprawczych, ustalony przez dostawcę wody i dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę, z uwzględnieniem wyników identyfikacji zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, którego celem jest potwierdzenie skuteczności środków kontroli w zakresie poboru, uzdatniania, magazynowania i dystrybucji wody;
- 1c) monitoring zgodności – monitorowanie parametrów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustalonych na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, w celu sprawdzenia spełniania wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, realizowane przez dostawców wody i nadzorowane odpowiednio przez organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej;
- 2) niezbędne przychody – wartość przychodów w danym roku obrachunkowym, zapewniających ciągłość zbiorowego zaopatrzenia w wodę odpowiedniej jakości i ilości i zbiorowego odprowadzania ścieków, które przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne powinno osiągnąć na pokrycie uzasadnionych kosztów, związanych z ujęciem i poborem wody, eksploatacją, utrzymaniem i rozbudową urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, oraz osiągnięcie zysku;

- 2a) niezgodność z wartością parametryczną – wartość oznaczonego parametru w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która jest wyższa niż wartość parametryczna, dla której właściwy organ nadzoru sanitarnego ocenia, z wyłączeniem parametrów mikrobiologicznych, czy ta wartość, stanowi zagrożenie, oraz może nałożyć obowiązek jak najszybszego podjęcia niezbędnych działań naprawczych służących przywróceniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnej z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) odbiorca usług – każdego, kto korzysta z usług wodociągowo-kanalizacyjnych z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na podstawie pisemnej umowy z przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym;
- 3a) osoba korzystająca z lokalu – osobę posiadającą tytuł prawny do lokalu lub osobę korzystającą z lokalu o nieuregulowanym stanie prawnym;
- 3b) parametr wskaźnikowy – parametr istotny dla określenia, jak funkcjonują urządzenia wykorzystywane do produkcji i dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz dla oceny jej jakości, mogący pomóc w zidentyfikowaniu nieprawidłowości w uzdatnianiu wody oraz odgrywający istotną rolę w podnoszeniu i utrzymaniu zaufania konsumentów do jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niemający bezpośredniego wpływu na zdrowie ludzi;
- 3c) podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze – podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. WE L 31 z 01.02.2002, str. 1, z późn. zm.²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 6, str. 463);

²⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 245 z 29.09.2003, str. 4 – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 614, Dz. Urz. UE L 100 z 08.04.2006, str. 3, Dz. Urz. UE L 179 z 07.07.2007, str. 59, Dz. Urz. UE L 60 z 05.03.2008, str. 17, Dz. Urz. UE L 188 z 18.07.2009, str. 14, Dz. Urz. UE L 189 z 27.06.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 327 z 12.11.2014, str. 9, Dz. Urz. UE L 37 z 13.02.2015, str. 24, Dz. Urz. UE L 35 z 10.02.2017, str. 10,

- 3d) przedsiębiorstwo spożywcze – przedsiębiorstwo spożywcze w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia, o którym mowa w pkt 3c;
- 4) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne – przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236), jeżeli prowadzi działalność gospodarczą w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków, oraz gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące tego rodzaju działalność;
- 5) przyłącze kanalizacyjne – odcinek przewodu łączącego wewnętrzną instalację kanalizacyjną w nieruchomości odbiorcy usług z siecią kanalizacyjną, za pierwszą studzienką, licząc od strony budynku, a w przypadku jej braku do granicy nieruchomości gruntowej;
- 6) przyłącze wodociągowe – odcinek przewodu łączącego sieć wodociągową z wewnętrzną instalacją wodociągową w nieruchomości odbiorcy usług wraz z zaworem za wodomierzem głównym;
- 6a) punkt dostawy – zawór za wodomierzem głównym, o którym mowa w art. 2 pkt 6, a w przypadku gdy przyłącze wodociągowe nie znajduje się w posiadaniu dostawcy wody, punkt połączenia wewnętrznego systemu wodociągowego z siecią wodociągową, a w przypadku hurtowej dostawy wody zawór za wodomierzem hurtowej sprzedaży wody;
- 6b) ryzyko – połączenie prawdopodobieństwa wystąpienia zdarzenia niebezpiecznego oraz dotkliwości jego skutków w przypadku pojawienia się zagrożenia i zdarzenia niebezpiecznego w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 7) sieć – przewody wodociągowe lub kanalizacyjne wraz z uzbrojeniem i urządzeniami, którymi dostarczana jest woda lub którymi odprowadzane są ścieki, będące w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego;
- 7a) strefa zaopatrzenia – obszar geograficzny, na którym woda przeznaczona do spożycia przez ludzi pochodzi z jednego źródła lub większej ich liczby i na którym jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest w przybliżeniu jednolita;

- 7b) substancja promieniotwórcza – substancję promieniotwórczą w rozumieniu art. 3 pkt 45 ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. – Prawo atomowe (Dz. U. z 2026 r. poz. 1);
- 7c) system zaopatrzenia w wodę – układ współdziałających elementów, których zadaniem jest zaopatrzenie odbiorców w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przez jej ujmowanie, uzdatnianie, magazynowanie lub dystrybucję do punktu dostawy, pozostający w gestii jednego dostawcy wody;
- 8) ścieki – wprowadzane do wód lub do ziemi:
- a) wody zużyte na cele bytowe lub gospodarcze,
 - b) ciekłe odchody zwierzęce, z wyjątkiem gnojówki i gnojowicy przeznaczonych do rolniczego wykorzystania w sposób i na zasadach określonych w przepisach działu III rozdziału 4 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2023 r. poz. 1478, 1688, 1890, 1963 i 2029) oraz w przepisach ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. z 2024 r. poz. 105),
 - c) wody odciekowe ze składowisk odpadów oraz obiektów unieszkodliwiania odpadów wydobywczych, w których są składowane odpady wydobywcze niebezpieczne oraz odpady wydobywcze inne niż niebezpieczne i obojętne, miejsc magazynowania, prowadzenia odzysku lub unieszkodliwiania odpadów, wykorzystane solanki, wody lecznicze i termalne,
 - d) wody pochodzące z obiegów chłodzących elektrowni lub elektrociepłowni,
 - e) wody pochodzące z odwodnienia zakładów górniczych, z wyjątkiem wód wtłaczanych do górotworu, jeżeli rodzaje i ilość substancji zawartych w wodzie wtłaczanej do górotworu są tożsame z rodzajami i ilościami substancji zawartych w pobranej wodzie, z wyłączeniem niezanieczyszczonych wód pochodzących z odwodnienia zakładów górniczych,
 - f) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb w obiektach przepływowych, charakteryzujących się poborem zwrotnym, o ile ilość i rodzaj substancji zawartych w tych wodach przekraczają wartości ustalone w warunkach wprowadzania ścieków do wód określonych w pozwoleniu wodnoprawnym,

- g) wody wykorzystane, odprowadzane z obiektów chowu lub hodowli ryb albo innych organizmów wodnych w stawach o wodzie stojącej, o ile produkcja tych ryb lub organizmów rozumiana jako średnioroczny przyrost masy tych ryb albo tych organizmów w poszczególnych latach cyklu produkcyjnego przekracza 1500 kg z 1 ha powierzchni użytkowej stawów rybnych tego obiektu w jednym roku danego cyklu;
- 9) ścieki bytowe – ścieki z budynków mieszkalnych, zamieszkania zbiorowego oraz użyteczności publicznej, powstające w wyniku ludzkiego metabolizmu lub funkcjonowania gospodarstw domowych oraz ścieki o zbliżonym składzie pochodzące z tych budynków;
- 10) ścieki komunalne – ścieki bytowe lub mieszaninę ścieków bytowych ze ściekami przemysłowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi będącymi skutkiem opadów atmosferycznych, odprowadzane urządzeniami służącymi do realizacji zadań własnych gminy w zakresie kanalizacji i oczyszczania ścieków komunalnych;
- 11) ścieki przemysłowe – ścieki niebędące ściekami bytowymi albo wodami opadowymi lub roztopowymi będącymi skutkiem opadów atmosferycznych, powstałe w związku z prowadzoną przez zakład działalnością handlową, przemysłową, składową, transportową lub usługową, a także będące ich mieszaniną ze ściekami innego podmiotu, odprowadzane urządzeniami kanalizacyjnymi tego zakładu;
- 11a) środki kontroli ryzyka – środki prawne, techniczne, finansowe i organizacyjne oraz działania, w tym działania naprawcze, podejmowane w celu zapewnienia ciągłości i niezawodności dostaw wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz przeciwdziałania zagrożeniu lub wyeliminowania tego zagrożenia lub zredukowania ryzyka z nim związanego do akceptowalnego poziomu;
- 12) taryfa – zestawienie ogłoszonych publicznie cen i stawek opłat za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków oraz warunki ich stosowania;
- 13) taryfowa grupa odbiorców usług – odbiorców wyodrębnionych na podstawie charakterystyki zużycia wody lub odprowadzanych ścieków, warunków zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, a także na podstawie sposobu rozliczeń za świadczone usługi;

- 14) urządzenia kanalizacyjne – sieci kanalizacyjne, wyloty urządzeń kanalizacyjnych służących do wprowadzania ścieków do wód lub do ziemi oraz urządzenia podczyszczające i oczyszczające ścieki oraz przepompownie ścieków;
- 15) urządzenie pomiarowe – przyrząd pomiarowy mierzący ilość odprowadzanych ścieków, znajdujący się na przyłączy kanalizacyjnym;
- 16) urządzenia wodociągowe – ujęcia wód powierzchniowych i podziemnych, studnie publiczne, urządzenia służące do magazynowania i uzdatniania wód, sieci wodociągowe, urządzenia regulujące ciśnienie wody;
- 16a) wartość parametryczna – wartość parametru jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wartości parametrycznej substancji promieniotwórczej, określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub ustalona na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 16b) wartość parametryczna substancji promieniotwórczej – zawartość substancji promieniotwórczej w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi określona w przepisach wydanych na podstawie art. 13, powyżej której należy ocenić, czy obecność substancji promieniotwórczej w tej wodzie stanowi zagrożenie wymagające działania oraz – w razie konieczności – nałożyć obowiązek podjęcia działań naprawczych służących poprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi do poziomu zgodnego z wymaganiami dotyczącymi ochrony zdrowia ludzi przed promieniowaniem;
- 16c) wewnętrzny system wodociągowy – system obejmujący przewody wodociągowe wraz z uzbrojeniem i urządzeniami zainstalowane między punktami czerpalnymi używanymi zwykle do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych a siecią wodociągową, na który składa się instalacja wodociągowa oraz przyłącze wodociągowe, pod warunkiem że podlega ono odpowiedzialności odbiorcy usług w zakresie, o którym mowa w art. 5 ust. 2;
- 17) właściciel – także posiadacz samoistnego i użytkownika wieczystego;
- 17a) właściwy organ nadzoru sanitarnego – właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nadzorujący system zaopatrzenia w wodę lub wewnętrzny system wodociągowy;
- 18) woda przeznaczona do spożycia przez ludzi:

- a) wodę w stanie pierwotnym lub po uzdatnieniu, przeznaczoną do picia, wytwarzania, przygotowania żywności lub innych celów gospodarczych zarówno w obiektach publicznych, jak i prywatnych, niezależnie od jej pochodzenia i od tego, czy jest dostarczana z sieci wodociągowej, cystern, w tym również przewoźnych zbiorników, lub rozlewana do butelek lub pojemników,
 - b) wodę wykorzystywaną przez przedsiębiorstwo spożywcze do wytworzenia, przetworzenia, konserwowania lub wprowadzania do obrotu produktów lub substancji przeznaczonych do spożycia przez ludzi, z wyłączeniem wody wykorzystywanej przez przedsiębiorstwo spożywcze, której jakość nie może wpływać na bezpieczeństwo środków spożywczych w ich końcowej postaci, oraz pod warunkiem, że podmiot prowadzący przedsiębiorstwo spożywcze spełnia wymagania określone w przepisach rozporządzenia WE nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych (Dz. Urz. UE L 139 z 30.04.2004, str. 1, z późn. zm.³⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 319);
- 18a) woda surowa – wodę w stanie pierwotnym pobieraną z zasobów wodnych na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 19) wodomierz główny – przyrząd pomiarowy mierzący ilość pobranej wody, znajdujący się na każdym przyłączy wodociągowym;
- 19a) zagrożenie – czynnik biologiczny, chemiczny, fizyczny lub radiologiczny w wodzie lub inny stan wody, który potencjalnie może mieć szkodliwy wpływ na zdrowie ludzi;
- 20) zbiorowe odprowadzanie ścieków – działalność polegającą na odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków, prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne;
- 21) zbiorowe zaopatrzenie w wodę – działalność polegającą na ujmowaniu, uzdatnianiu i dostarczaniu wody, prowadzoną przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 153 z 12.06.2008, str. 42, Dz. Urz. UE L 277 z 18.10.2008, str. 7, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 160 z 12.06.2013, str. 19, Dz. Urz. UE L 222 z 17.08.2016, str. 114 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 04.03.2021, str. 3.

22) zdarzenie niebezpieczne – zdarzenie, które wprowadza zagrożenie do systemu zaopatrzenia w wodę lub nie doprowadza do wyeliminowania tego zagrożenia z tego systemu.

Art. 2a. Ilekroć w ustawie jest mowa o gminie, należy przez to rozumieć także związek międzygminny i porozumienie międzygminne.

Art. 2b. Parametry jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dzielą się na parametry:

- 1) mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, radiologiczne oraz wynikające z oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, a także istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) objęte listą obserwacyjną stanowiącą wykaz substancji i związków przyjmowany przez Komisję Europejską w drodze aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 13 ust. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/2184 z dnia 16 grudnia 2020 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 3. 1. Zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy.

2. W razie wspólnego wykonywania przez gminy zadania, o którym mowa w ust. 1, określone w ustawie prawa i obowiązki organów gminy wykonują odpowiednio właściwe organy:

- 1) związku międzygminnego;
- 2) gminy wskazanej w porozumieniu międzygminnym.

3. Gmina ustala kierunki rozwoju sieci w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego.

Art. 4. (uchylony)

Rozdział 1a

Zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi

Art. 4a. 1. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi jest zdrowa i czysta, jeżeli:

- 1) jest wolna od wszelkich mikroorganizmów i pasożytów oraz wszelkich substancji w ilościach lub w stężeniach, które stanowią potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi;
- 2) spełnia minimalne wymagania określone dla parametrów mikrobiologicznych, chemicznych oraz istotnych dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 3) zastosowano wszelkie inne środki niezbędne do zapewnienia jakości i bezpieczeństwa tej wody, w tym związane z zapewnieniem parametrów jakości tej wody w punkcie zgodności, o którym mowa w art. 4c ust. 1, przeprowadzeniem oceny ryzyka, zapewnieniem stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z tą wodą oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z tą wodą spełniających wymagania określone w odrębnych przepisach, stałym monitorowaniem jakości tej wody oraz podejmowaniem działań naprawczych.

2. Dostawca wody podejmuje wszelkie działania, aby woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełniała wymagania określone w ust. 1 oraz określone dla parametrów wskaźnikowych, a każdy przypadek niezgodności z wartością parametryczną niezwłocznie analizuje w celu określenia przyczyny tej niezgodności.

3. Środki kontroli ryzyka nie mogą mieć skutku w postaci bezpośredniego lub pośredniego pozwolenia na pogorszenie obecnej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo na jakikolwiek wzrost zanieczyszczenia wód wykorzystywanych do produkcji tej wody.

Art. 4b. Woda przeznaczona do spożycia przez ludzi spełnia wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz – jeżeli wymaga tego ochrona zdrowia – w przypadkach określonych w art. 4g ust. 14.

Art. 4c. 1. Wartości parametryczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 są przestrzegane w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi:

- 1) dostarczanej z sieci wodociągowej w obiektach budowlanych lub w sieci, lub w miejscu świadczenia usługi – w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru,

- 2) dostarczanej z cystern, w tym również przewoźnych zbiorników – w punkcie, w którym ta woda wypływa z tych cystern, w tym również z tych przewoźnych zbiorników,
 - 3) rozlewanej do butelek lub pojemników – w punkcie, w którym ta woda jest rozlewana do tych butelek lub pojemników,
 - 4) wykorzystywanej w przedsiębiorstwie spożywczym – w punkcie, w którym ta woda jest wykorzystywana w tym przedsiębiorstwie
- zwanych dalej „punktami zgodności”.

2. Punkt zgodności w przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej może być ustalony przez dostawcę wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, w strefie zaopatrzenia lub zakładzie uzdatniania, jeżeli dostawca wody wykaże, że nie powoduje to niekorzystnej zmiany mierzonej wartości parametrów w procesie dystrybucji tej wody.

3. W przypadku wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej z sieci wodociągowej uznaje się, że dostawca wody spełnia wymagania dotyczące dostaw tej wody bezpiecznej dla zdrowia, jeżeli można ustalić, że niezgodność z wartością parametryczną wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania, niezależnie od obowiązków, o których mowa w art. 4i–4k, w odniesieniu do obiektów priorytetowych, o których mowa w art. 4j ust. 1.

4. Dostawca wody jest obowiązany do eksploatacji systemu zaopatrzenia w wodę w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami, normami i standardami, gwarantującymi bezpieczny stan techniczny i higieniczny urządzeń wodociagowych.

Art. 4d. 1. W całym łańcuchu zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, od obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, przez jej uzdatnianie, magazynowanie i dystrybucję do punktu zgodności, stosuje się podejście oparte na ryzyku obejmujące następujące elementy:

- 1) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) ocenę ryzyka i zarządzanie ryzykiem w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 3) ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociagowym.

2. Dostawca wody lub właściciel lub zarządca budynku, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego, może dostosować wdrażanie podejścia opartego na ryzyku w systemie zaopatrzenia w wodę oraz ryzyku w wewnętrznym systemie wodociągowym, w przypadku gdy występują szczególne ograniczenia wynikające z warunków geograficznych, takich jak oddalenie od strefy zaopatrzenia lub ograniczona dostępność tej strefy.

Art. 4e. 1. Dostawca wody dokonuje:

- 1) oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę.

2. Dostawca wody dokonuje udokumentowanych przeglądów ocen ryzyka, o których mowa w ust. 1, w regularnych odstępach czasu wynikających z tych ocen, nie dłuższych niż 6 lat, i w razie potrzeby – ich aktualizacji.

3. Dostawca wody przeprowadza oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1, lub udokumentowane przeglądy ocen ryzyka i w razie potrzeby ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, na podstawie obowiązujących norm dotyczących bezpieczeństwa zaopatrzenia w wodę.

4. Dostawca wody, właściwe organy Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, odpowiednio właściwe organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Wojskowej Inspekcji Sanitarnej lub właściwe organy realizujące monitoring wód, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, są obowiązani do wzajemnego i niezwłocznego przekazywania informacji, które mogą wpłynąć na oceny ryzyka, o których mowa w ust. 1 pkt 1, lub ich przeglądy i ich aktualizacje, o których mowa w ust. 2, lub mogą wpłynąć na bezpieczeństwo wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

Art. 4f. 1. Ocena ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub jej aktualizacja uwzględnia:

- 1) identyfikację znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz ocenę ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;

- 2) wyniki monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 3) wyniki badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;
- 4) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – ocenę, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) analizę ryzyka, o której mowa w art. 133 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 6) informacje o ustanowieniu strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, lub obszaru ochronnego, o którym mowa w art. 139 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
 - d) oznaczenie strefy zaopatrzenia wraz z ujęciami wody wykorzystywanymi do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) charakterystykę obszaru zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, obejmującą:
 - a) oznaczenie i identyfikację obszaru zasilania ujęcia tej wody,
 - b) granicę strefy ochronnej, o której mowa w art. 133 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, w przypadku gdy ta strefa została ustanowiona,

- c) współrzędne geograficzne wszystkich ujęć wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w obszarze zasilania ujęcia tej wody,
 - d) informacje o wykorzystaniu gruntów, dopływie wody i procesach odnawiania zasobów wody w obszarze zasilania ujęcia tej wody;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wraz z oceną ryzyka, jakie mogłyby stwarzać dla jakości tej wody, uwzględniającą analizę potencjalnego ryzyka pogorszenia jakości tej wody w stopniu zagrażającym zdrowiu ludzi, określonych na podstawie identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 4) podsumowanie:
- a) wyników monitoringu wód służącego dokonaniu oceny stanu wód powierzchniowych i stanu wód podziemnych, o którym mowa w art. 349 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne,
 - b) wyników badań parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2,
 - c) w przypadku jednolitej części wód powierzchniowych – oceny, czy wody powierzchniowe odpowiadają wymaganiom, jakim powinny odpowiadać wody powierzchniowe wykorzystywane do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 5) propozycję środków kontroli ryzyka, które należy uznać za istotne w związku z wykazem zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych oraz oceną ryzyka, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu i badań oraz ocenę, o których mowa w pkt 4.

3. Dostawca wody, który prowadzi monitoring w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub monitoring wody surowej, informuje właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwy organ nadzoru sanitarnego o zaobserwowanych tendencjach i nietypowych

liczbach lub stężeniach monitorowanych parametrów lub substancji, które mogą mieć wpływ na proces uzdatniania wody.

4. Dostawca wody przekazuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny, właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminie 30 dni od dnia dokonania oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1.

5. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie korzysta z informacji, o których mowa w ust. 3, przy opracowaniu identyfikacji znaczących oddziaływań antropogenicznych oraz oceny ich wpływu na stan wód powierzchniowych i wód podziemnych, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, na podstawie której są opracowywane programy monitoringu wód, o których mowa w art. 317 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

6. Jeżeli w ocenie ryzyka, o której mowa w ust. 1, lub jej aktualizacji, zidentyfikowano ryzyko, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje, po konsultacji z dostawcą wody, działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli, polegające na ustaleniu przyczyn i skutków zanieczyszczenia wody, które stwarzają to ryzyko, w szczególności w ramach kontroli gospodarowania wodami, o której mowa w art. 334 pkt 1–7 i 9–13 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

7. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie podejmuje działania, o których mowa w ust. 6, w uzupełnieniu do działań ujętych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o których mowa w art. 318 ust. 1 pkt 7 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, i informuje o ich podjęciu Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

8. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie umieszcza działania, o których mowa w ust. 6, w projekcie aktualizacji planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, o której mowa w art. 318 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

9. Jeżeli jest to konieczne do zapobiegania ryzyku lub służy jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, po konsultacji z dostawcą wody, identyfikuje podmioty odpowiedzialne za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o którym mowa w ust. 6.

10. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje:

- 1) podmiot odpowiedzialny za zanieczyszczenie wody, o którym mowa w ust. 9,
- 2) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wójta (burmistrza, prezydenta miasta),
- 3) właściwego ze względu na miejsce występowania ryzyka wojewodę – o ryzyku, o którym mowa w ust. 6, w celu podjęcia działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli.

11. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, podejmują działania zapobiegające ryzyku lub służące jego kontroli – każdy w zakresie swojej właściwości.

12. Podmioty i organy, o których mowa w ust. 10, informują właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o podjętych działaniach, o których mowa w ust. 11.

13. W przypadku wojewody działania, o których mowa w ust. 11, obejmują w szczególności dokonanie oceny potrzeby ustanowienia strefy ochronnej obejmującej teren ochrony bezpośredniej i teren ochrony pośredniej, o której mowa w art. 133 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne.

14. Jeżeli działania, o których mowa w ust. 6 i 11, nie są wystarczające do zapobiegania ryzyku lub nie służą jego kontroli, właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie informuje organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych o konieczności dokonania dodatkowego przeglądu udzielonych odpowiednio pozwoleń wodnoprawnych lub pozwoleń zintegrowanych, wskazując ryzyko, o którym mowa w ust. 6, oraz przekazując informacje o zidentyfikowanych podmiotach odpowiedzialnych za zanieczyszczenie wody, które stwarza ryzyko, o których mowa w ust. 9.

15. Organy właściwe w sprawach pozwoleń wodnoprawnych oraz organy właściwe w sprawach pozwoleń zintegrowanych przekazują właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie wyniki dodatkowego przeglądu pozwoleń wodnoprawnych albo pozwoleń zintegrowanych, o którym mowa w ust. 14, w terminie 6 miesięcy od dnia przekazania informacji, o których mowa w ust. 14, wskazując odpowiednio pozwolenia wodnoprawne lub pozwolenia zintegrowane, które powinny zostać cofnięte lub ograniczone w celu zapobiegania ryzyku lub jego kontroli.

16. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przeprowadza przegląd skuteczności działań, o których mowa w ust. 6, 9, 11 oraz 13–15, nie rzadziej niż raz na rok.

Art. 4g. 1. Ocena ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacja:

- 1) uwzględnia wyniki oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a w przypadku zakupu wody od podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody – także ocenę ryzyka dokonaną przez tego dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę;
- 2) zawiera charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę;
- 3) identyfikuje zagrożenia i zdarzenia niebezpieczne w odniesieniu do parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 2b, oraz zawiera ocenę ryzyka, jakie mogłyby one stwarzać dla zdrowia ludzi w związku z korzystaniem z tej wody, z uwzględnieniem ryzyka wynikającego ze zmiany klimatu, wycieków wody i nieszczelności rur.

2. Z dokonanej oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, sporządza się raport podsumowujący, uwzględniający przynajmniej:

- 1) dane identyfikujące dostawcę wody:
 - a) imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby,
 - b) numer w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego albo w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, o ile taki numer posiada,
 - c) numer identyfikacji podatkowej (NIP), o ile taki numer posiada,
 - d) oznaczenie systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) charakterystykę systemu zaopatrzenia w wodę, obejmującą:

- a) opis urządzeń i technologii stosowanych do ujmowania, uzdatniania, magazynowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi,
 - b) wykaz punktów zgodności, w których są pobierane próbki do badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, zwane dalej „próbkami do badań jakości wody”, lub punktów, o których mowa w art. 4p ust. 2 pkt 2,
 - c) informację o liczbie i kategorii odbiorców usług lub informację o podmiotach dokonujących hurtowego zakupu wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, niebędących osobami fizycznymi, zwanych dalej „hurtowymi odbiorcami wody”,
 - d) ogólną charakterystykę jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody,
 - e) informację o ilości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi produkowanej i sprzedawanej odbiorcom usług lub hurtowym odbiorcom tej wody za okres 12 miesięcy poprzedzających dokonanie oceny ryzyka lub jej aktualizacji;
- 3) wykaz zagrożeń i zdarzeń niebezpiecznych w systemie zaopatrzenia w wodę wraz z oceną ryzyka dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, oraz informację o planowanych środkach kontroli ryzyka.

3. Dostawca wody informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o zidentyfikowanym ryzyku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, oraz przekazuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny.

4. Na podstawie wyników oceny ryzyka lub jej aktualizacji, o których mowa w ust. 1, dostawca wody:

- 1) prowadzi monitoring operacyjny dostosowany do danego systemu zaopatrzenia w wodę;
- 2) stosuje odpowiednie środki kontroli ryzyka;
- 3) w przypadku stosowania dezynfekcji wody zapewnia, aby:
 - a) skuteczność zastosowanej dezynfekcji była walidowana oraz
 - b) wszelkie zanieczyszczenia wywołane ubocznymi produktami dezynfekcji były utrzymywane na jak najniższym poziomie, z zachowaniem skuteczności tej dezynfekcji;
- 4) w procesie uzdatniania wody zapewnia, aby:

- a) wszelkie zanieczyszczenia chemikaliami do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie oraz
 - b) wszelkie chemikalia do uzdatniania wody pozostające w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi nie zagrażały spełnieniu przez tę wodę wymagań określonych w art. 4a;
- 5) weryfikuje, czy stosowane w systemie zaopatrzenia w wodę materiały lub wyroby do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz chemikalia do uzdatniania wody i materiały filtracyjne do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniają wymagania, o których mowa w rozdziale 3b ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 2024 r. poz. 416 oraz z 2026 r. poz. 000).

5. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę na zmniejszenie minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 60 % wartości parametrycznej;
- 3) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. Jeżeli odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej stwierdzi, że nie wpłynie to negatywnie na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, na podstawie dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, na wniosek tego dostawcy wody, wyraża zgodę

na usunięcie parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

- 1) miejsce i częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody zostały ustalone w odniesieniu do pochodzenia parametru oraz zmienności jego stężenia, w tym długofalowej tendencji zmian, z uwzględnieniem art. 4c ust. 1 i 2;
- 2) wszystkie wyniki uzyskane z próbek do badań jakości wody pobieranych w regularnych odstępach czasu przez okres co najmniej 3 lat w punktach pobierania próbek do badań jakości wody reprezentatywnych dla całej strefy zaopatrzenia wynosiły mniej niż 30 % wartości parametrycznej;
- 3) usunięcie tego parametru opiera się na wynikach tej oceny ryzyka, która uwzględnia wyniki monitorowania źródeł wody oraz potwierdza, że zdrowie ludzi jest chronione przed szkodliwymi skutkami jakiegokolwiek zanieczyszczenia wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) w tej ocenie ryzyka potwierdzono, że żaden czynnik dający się racjonalnie przewidzieć nie może spowodować pogorszenia jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5 i 6, zawiera:

- 1) oznaczenie dostawcy wody obejmujące imię i nazwisko albo nazwę (firmę) oraz adres zamieszkania albo siedziby;
- 2) oznaczenie osoby upoważnionej do reprezentowania dostawcy wody obejmujące imię i nazwisko tej osoby, jeżeli wniosek jest składany przez taką osobę;
- 3) określenie przedmiotu wniosku;
- 4) uzasadnienie uwzględniające spełnianie przesłanek określonych w ust. 5 lub 6.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 7 pkt 2, do wniosku dołącza się dokument potwierdzający upoważnienie do reprezentowania dostawcy wody.

9. Minimalna częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody dla parametru *Escherichia coli* oraz enterokoki jelitowe nie może zostać zmniejszona poniżej częstotliwości określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

10. Weryfikacja odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, poparta wynikami badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanymi przez dostawcę wody, odbywa się nierzadziej niż raz na 6 lat, po akceptacji zakresu tej

weryfikacji przez odpowiednio właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

11. Wniosek o wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 10, dostawca wody przedkłada właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego, który weryfikuje, czy są spełnione warunki określone odpowiednio w ust. 5 albo 6 lub czy proponowany przez dostawcę wody zakres weryfikacji, o której mowa w ust. 10, pozwala na wyrażenie akceptacji, o której mowa w ust. 10.

12. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) informuje wnioskodawcę o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 10, albo
- 2) odmawia, w drodze decyzji, wyrażenia zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, w przypadku niespełnienia warunków, o których mowa odpowiednio w ust. 5 albo 6;
- 3) odmawia, w drodze decyzji, akceptacji, o której mowa w ust. 10, gdy zakres weryfikacji nie pozwala na ocenę wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 4) cofa, w drodze decyzji, zgodę, o której mowa w ust. 5 albo 6, albo zmienia jej zakres, w przypadku gdy weryfikacja, o której mowa w ust. 10, wskazuje na ryzyko negatywnego wpływu odpowiednio zmniejszenia minimalnej częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub usunięcia parametru z wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, na jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

13. Państwowy wojewódzki inspektor sanitarny niezwłocznie informuje właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego o wyrażeniu zgody, o której mowa w ust. 5 albo 6, lub akceptacji, o której mowa w ust. 10, albo o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 12 pkt 2–4.

14. Na podstawie wyników, dokonanej przez dostawcę wody oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, informacji, o których mowa w art. 4f ust. 3, lub informacji pozyskanych w ramach prowadzonego nadzoru nad jakością wody, w tym wyników badań jakości wody, odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, nakłada na dostawcę wody obowiązek zwiększenia częstotliwości pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie danego parametru lub dodania parametru do wykazu parametrów podlegających monitorowaniu, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w przypadku:

- 1) gdy odpowiednio częstotliwość lub wykaz parametrów określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są wystarczające do zapewnienia, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana konsumentom albo hurtowemu odbiorcy wody spełnia wymagania określone w tych przepisach lub
- 2) gdy niezbędne jest przeprowadzenie dodatkowego monitorowania na zasadzie jednostkowych przypadków w odniesieniu do substancji i mikroorganizmów, dla których nie ustalono wartości parametrycznej w przepisach wydanych na podstawie art. 13, jeżeli istnieje powód do podejrzeń, że mogą one być obecne w ilościach lub liczbie stwarzających potencjalne niebezpieczeństwo dla zdrowia ludzi, dla których minister właściwy do spraw zdrowia określił wartości parametryczne lub
- 3) gdy niezbędne jest sprawdzenie, czy podjęte środki kontroli ryzyka zapewniają, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi w punkcie poboru próbek do badań jakości wody jest zdrowa i czysta.

15. Przepisów ust. 1–14 nie stosuje się do dostawców wody, którzy dostarczają wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi niewięcej niż 500 osobom lub w ilości mniejszej niż średnio 100 m³ na dobę, pod warunkiem monitorowania przez tych dostawców wody jakości tej wody zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13.

Art. 4h. 1. Dostawca wody przekazuje:

- 1) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody realizującego dostawę wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi

dokonaną ocenę ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 31 grudnia;

- 2) państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę dokonaną ocenę ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4e ust. 2, informację o braku jej aktualizacji, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca;
- 3) właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu nadzorującemu dostawcę wody w systemie zaopatrzenia w wodę dokonane aktualizacje ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 2, wraz z raportami podsumowującymi z tych ocen, w terminie 30 dni od dnia ich dokonania.

2. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny, informację o braku aktualizacji lub aktualizację tej oceny, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny, ci dostawcy lub dowódca jednostki odpowiedzialny za to miejsce przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w terminach określonych odpowiednio w ust. 1.

3. Właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oceny ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacje, o których mowa w art. 4e ust. 2, wraz z raportami podsumowującymi z tych ocen, oraz wykaz działań zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, co 6 lat, w terminie do dnia 30 kwietnia.

4. Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie tworzy zbiór danych zawierających informacje z ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, lub ich aktualizacji, o których mowa w art. 4e ust. 2, oraz raportów podsumowujących z tych ocen, oraz informacje o działaniach zapobiegających ryzyku lub służących jego kontroli, o których mowa w art. 4f ust. 6, i zapewnia dostęp do nich Komisji Europejskiej, Europejskiej Agencji Środowiska i Europejskiemu Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób, co 6 lat, w terminie do dnia 12 lipca.

Art. 4i. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1, dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym, którą sporządza się w formie pisemnej, w postaci papierowej opatrzonej podpisem własnoręcznym lub w postaci elektronicznej opatrzonej kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym.

2. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1, dokonuje przeglądu i w razie potrzeby aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w ust. 1, nie rzadziej niż co 6 lat. Do aktualizacji tej oceny stosuje się przepis ust. 1.

3. Ocena ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizacja, o której mowa w ust. 2, obejmują ogólną analizę potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi, a także ustalenie, czy to potencjalne ryzyko ma wpływ na jakość tej wody w punktach czerpalnych używanych zwykle do jej poboru.

4. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów nie stanowi potencjalnego ryzyka wpływającego na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, odstępuje się od badania ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Jeżeli z ogólnej analizy potencjalnego ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym oraz z powiązanymi z nim materiałami lub wyrobami do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi wynika, że ołów stanowi potencjalne ryzyko wpływające na jakość tej wody w punkcie czerpalnym używanym zwykle do jej poboru, właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1, w uzgodnieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego ustala

częstotliwość badania ołowiu, uwzględniającą weryfikację podejmowanych przez właściciela lub zarządcę budynku działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną ołowiu określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

6. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, o którym mowa w art. 4j ust. 1, przechowuje ocenę ryzyka, o której mowa w ust. 1, i jej aktualizację, o której mowa w ust. 2, przez co najmniej 12 lat od dnia ich dokonania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 6, przez okres dłuższy – do dnia dokonania aktualizacji oceny ryzyka.

7. Właściciel lub zarządca budynków mieszkalnych przeprowadza ogólną analizę potencjalnych ryzyk związanych z wewnętrznymi systemami wodociągowymi zawierającą przynajmniej aktualny opis wewnętrznego systemu wodociągowego obejmujący:

- 1) krótki opis oraz schemat wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 2) opis parametrów technicznych, w tym rodzaj urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej, występowanie przewodów do ciepłej wody użytkowej o objętości większej niż 3 litry poza obiegami cyrkulacyjnymi, temperaturę wody zimnej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od miejsca zasilania instalacji w wodę, temperaturę ciepłej wody użytkowej w najdalej położonym punkcie czerpalnym od urządzenia do przygotowania ciepłej wody użytkowej i temperaturę wody cyrkulacyjnej w miejscu podłączenia przewodu cyrkulacyjnego do urządzenia do podgrzewania ciepłej wody użytkowej;
- 3) informację dotyczącą instalacji ciepłej wody w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2026 r. poz. 524 i 000);
- 4) charakterystykę materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 5) mapę istniejących lub proponowanych punktów poboru próbek do badań jakości wody.

8. W przypadku gdy właściciel lub zarządca budynków mieszkalnych, na podstawie wyników ogólnej analizy potencjalnych ryzyk, o której mowa w ust. 7, ustali, że występują przypadki:

- 1) braku spełniania wymagań, o których mowa w ust. 7 pkt 3,

2) użycia w wewnętrznym systemie wodociągowym elementów zawierających ołów

– informuje o tym właściwy organ nadzoru sanitarnego.

9. Właściwy organ nadzoru sanitarnego po uzyskaniu informacji, o której mowa w ust. 8, wydaje zalecenia dotyczące stosowania odpowiednich środków w celu wyeliminowania lub zmniejszenia ryzyka, w tym wskazujące na konieczność monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu.

10. Przepisów ust. 1–9 nie stosuje się do budynków mieszkalnych jednorodzinnych oraz do budynków w zabudowie jednorodzinnej.

Art. 4j. 1. Obiektem priorytetowym jest niemieszkalny obiekt, w którym więcej niż 50 osób dziennie jest narażonych na ryzyko związane z wodą, w szczególności budynek użyteczności publicznej lub budynek przeznaczony do okresowego pobytu ludzi, zwany dalej „obiektem priorytetowym”.

2. Ocena ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, a także jej aktualizacja, o której mowa w art. 4i ust. 2, obejmują również badania:

1) w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, z częstotliwością określoną w tych przepisach, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:

a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne:

- szpitalne,
- inne niż świadczenia szpitalne, takie jak świadczenia opiekuńcze, pielęgnacyjne, paliatywne, hospicyjne, świadczenia z zakresu opieki długoterminowej, rehabilitacji leczniczej, leczenia uzależnień, psychiatrycznej opieki zdrowotnej oraz lecznictwa uzdrowiskowego,

b) obiekty przeznaczone do okresowego pobytu ludzi:

- czynne sezonowo lub związane z turystyką, takie jak hotele, motele, pensjonaty, ośrodki turystyczno-wczasowe lub kempingi,
- zakłady karne lub areszty śledcze,
- domy rencistów,

- c) budynki użyteczności publicznej, w których podczas użytkowania wewnętrznych systemów wodociągowych lub związanych z nimi urządzeń jest wytwarzany aerozol wodny;
- 2) stężenia ołowiu w zakresie spełniania wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, w obiektach priorytetowych, do których zalicza się:
- a) obiekty użytkowane przez podmioty wykonujące działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przeznaczone dla kobiet ciężarnych lub dzieci w wieku do lat 6,
 - b) domy dla matek z małoletnimi dziećmi lub kobiet w ciąży,
 - c) placówki opiekuńczo-wychowawcze lub placówki oświatowe, w których przebywają dzieci w wieku do lat 6.

Art. 4k. 1. W przypadku gdy wartość parametryczna bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartość parametryczna ołowiu określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie są dotrzymane w wewnętrznym systemie wodociągowym, właściciel lub zarządca budynku podejmuje działania mające na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną odpowiednio dla tych parametrów.

2. Właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściciel lub zarządca budynku informuje państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, a także opis działań mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 ze wskazaniem terminów realizacji i sposobu weryfikacji skuteczności tych działań.

5. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje, na koszt właściciela lub zarządcy budynku, kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

6. W przypadku gdy dostawcami wody są jednostka, podmiot, urząd, służba lub inny podmiot określony w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, właściciel lub zarządca budynku monitorujący parametry istotne dla oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym przekazują wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań, o których mowa w art. 4j ust. 2, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej monitoruje i weryfikuje wywiązywanie się właściciela lub zarządcy budynku z obowiązku realizacji działań, o których mowa w ust. 1, a po zakończeniu realizacji tych działań wykonuje kontrolne badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

Art. 4l. Ocenę ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym lub jej przegląd i w razie potrzeby aktualizację przeprowadza osoba, która:

- 1) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 2) nie została skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko mieniu, wiarygodności dokumentów, obrotowi gospodarczemu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub za przestępstwo skarbowe;
- 3) posiada:
 - a) udokumentowane, co najmniej trzyletnie doświadczenie w zakresie budowy, montażu, obsługi, eksploatacji, modernizacji lub projektowania instalacji sanitarnych lub nadzoru nad jakością, higieną lub bezpieczeństwem wody albo uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4 lit. b ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, oraz udokumentowaną wiedzę z zakresu zarządzania ryzykiem bezpieczeństwa zdrowotnego wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub

- b) uprawnienie rzeczoznawcy do spraw sanitarnohigienicznych, o którym mowa w art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 4m. 1. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym:

- 1) prowadzi się działania informacyjne mające na celu zachęcanie właścicieli lub zarządców budynków do dokonywania oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) informuje się konsumentów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i właścicieli lub zarządców budynków o środkach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartościami parametrycznymi dla tej wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) udziela się konsumentom, o których mowa w pkt 2, porad dotyczących warunków konsumpcji i wykorzystania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz dotyczących sposobów postępowania pozwalających uniknąć ponownego wystąpienia ryzyka;
- 4) propaguje się szkolenia dla hydraulików i innych specjalistów zajmujących się wewnętrznymi systemami wodociągowymi oraz montażem wyrobów i materiałów budowlanych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi;
- 5) zapewnia się skuteczne i proporcjonalne do ryzyka środki kontroli ryzyka i zarządzanie ryzykiem w celu zapobiegania występowaniu ognisk choroby lub wyeliminowania ewentualnych ognisk choroby w odniesieniu do bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej;
- 6) wymienia się elementy zawierające ołów w istniejących wewnętrznych systemach wodociągowych, jeżeli jest to wykonalne ekonomicznie i technicznie.

2. Działania, o których mowa w ust. 1:

- 1) pkt 1, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze wsparciem merytorycznym Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 2) pkt 2 i 3, podejmują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej;
- 3) pkt 4, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji

Sanitarnej dla której wsparcie merytoryczne stanowi w tym zakresie Narodowy Instytut Zdrowia Publicznego PZH – Państwowy Instytut Badawczy;

- 4) pkt 5, podejmują właściciele lub zarządcy budynków, którzy w szczególnie uzasadnionych przypadkach zasięgają opinii organów Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego;
- 5) pkt 6, podejmują właściciele lub zarządcy budynków.

3. Działania, o których mowa w ust. 1 pkt 5, polegają w szczególności na:

- 1) kontroli temperatury wody w wewnętrznym systemie wodociągowym w punktach wypływu wody i urządzeniach służących do podgrzewania wody;
- 2) minimalizacji stagnacji wody w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 3) regularnym płukaniu wewnętrznego systemu wodociągowego;
- 4) regularnym czyszczeniu i konserwacji urządzeń służących do podgrzewania wody;
- 5) kontroli stężenia środków dezynfekcyjnych w wewnętrznym systemie wodociągowym, jeżeli dotyczy.

4. W celu zmniejszenia ryzyka związanego z wewnętrznym systemem wodociągowym zainstalowanym na terenie jednostki, podmiotu, urzędu, służby lub innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub gdy dotyczy to miejsca zakwaterowania jednostki wojskowej, działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3 i 5, podejmują organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściciele lub zarządcy budynków przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

6. Właściciele lub zarządcy budynków będący podmiotami, o których mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, przekazują informacje o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 6, wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

7. Organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej przekazują informację o podejmowanych działaniach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, 5 i 6, Głównemu

Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, co 6 lat, w terminie do dnia 31 października.

Art. 4n. 1. Właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego przekazuje właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu inspektorowi sanitarnemu:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

2. Właściciel lub zarządca obiektów, o których mowa w ust. 1, będący podmiotem, o którym mowa w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej, albo którego nieruchomości jest użytkowana lub zajęta na potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej lub wojsk obcych przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przemieszczających się przez to terytorium, przekazuje wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej:

- 1) co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca, ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1, lub po dokonaniu przeglądu oceny ryzyka, o którym mowa w art. 4i ust. 2, informację o braku jej aktualizacji;
- 2) w terminie 30 dni od dnia dokonania aktualizacji, o której mowa w art. 4i ust. 2, zaktualizowaną ocenę ryzyka, o której mowa w art. 4i ust. 1.

Art. 4o. Przepisy art. 4d ust. 2, art. 4k, art. 4m ust. 1 pkt 1, 2, 5 i 6, ust. 2 pkt 1, 2, 4 i 5, ust. 3–6 oraz art. 4p ust. 4 stosuje się do właściciela lub zarządcy obiektu priorytetowego niebędącego budynkiem.

Art. 4p. 1. Dostawca wody, realizując dostawy wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi inne niż hurtowa sprzedaż wody:

- 1) zapewnia, że jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi jest zgodna z wymaganiami jakości tej wody, o których mowa w art. 4a ust. 1 i art. 4b;
- 2) dostarcza do punktu dostawy odbiorcy usług wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi, której jakość jest zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;

- 3) w uzgodnieniu odpowiednio z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza reprezentatywne dla jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi punkty poboru próbek do badań jakości wody w ramach monitoringu zgodności, uwzględniając ich równomierne rozłożenie w obszarze sieci wodociągowej, i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów, uwzględniając ich równomierny pobór w okresie roku;
- 4) uczestniczy w realizacji monitoringu zgodności zgodnie z ustalonym harmonogramem, o którym mowa w pkt 3, i wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 14;
- 5) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 3;
- 6) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności,
 - b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych w ramach monitoringu zgodności, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) wyniki monitoringu w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub monitoringu wody surowej, o których mowa w art. 4f ust. 3;
- 7) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności oraz prowadzi działania naprawcze w przypadku ustalenia, że ta niezgodność nie wynika z wewnętrznego systemu wodociągowego lub jego utrzymania;
- 8) prowadzi monitoring operacyjny co najmniej w zakresie parametru operacyjnego mętność z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub parametru operacyjnego colifagi somatyczne, w przypadku gdy zasadność badania tego parametru wynika z oceny ryzyka, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, lub jej aktualizacji, o której mowa w art. 4e ust. 2;

- 9) prowadzi monitoring substancji promieniotwórczych w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 10) bada wodę surową w zakresie i z częstotliwością, które uwzględniają ocenę ryzyka lub jej aktualizację, o których mowa w art. 4f ust. 1, oraz potrzebę zapewnienia skuteczności procesów uzdatniania wody, w przypadku gdy prowadzi monitoring wody surowej, o którym mowa w art. 4f ust. 3, oraz gromadzi i archiwizuje elektronicznie wyniki tych badań przez co najmniej 10 lat;
- 11) odpowiada za dobór skutecznych i bezpiecznych metod i sposobów uzdatniania wody;
- 12) w przypadku gdy dezynfekcja stanowi część przygotowania lub dystrybucji wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zapewnia:
 - a) walidację skuteczności zastosowanej dezynfekcji, tak aby wszelkie zanieczyszczenia ubocznymi produktami dezynfekcji i wszelkie zanieczyszczenia z chemikaliów do uzdatniania wody były utrzymywane na jak najniższym poziomie bez uszczerbku dla tej dezynfekcji,
 - b) aby wszelkie substancje pozostające w wodzie nie zagrażały spełnieniu wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 13) dokumentuje i informuje właściwy organ nadzoru sanitarnego o wystąpieniu w wodzie surowej niezgodności wartości wytycznych ustalonych dla parametrów objętych listą obserwacyjną, o których mowa w art. 2b pkt 2;
- 14) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego:
 - a) wyniki monitoringu, o którym mowa w pkt 4, 8 i 9,
 - b) wyniki badań jakości wody surowej, o których mowa w pkt 10;
- 15) zapewnia stosowanie materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz chemikaliów do uzdatniania wody i materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
- 16) informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz rozpowszechnia opracowany przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikat o jakości tej wody w przypadku udzielenia zgód na

odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzenia braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzenia niezgodności z wartością parametryczną;

- 17) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego aktualne informacje o strefie zaopatrzenia objętej systemem zaopatrzenia w wodę;
- 18) prowadzi działania naprawcze zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8, oraz informacją, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 1.

2. Dostawca wody, prowadząc hurtową sprzedaż wody:

- 1) dostarcza wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi do hurtowego odbiorcy wody zgodną z wymaganiami dotyczącymi jakości tej wody określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) w uzgodnieniu z organami Państwowej Inspekcji Sanitarnej wyznacza punkty poboru próbek do badań jakości wody i ustala harmonogram pobierania próbek do badań jakości wody z tych punktów w zakresie i z częstotliwością zgodnymi z przepisami wydanymi na podstawie art. 13 oraz uwzględniając art. 4g ust. 5, 6 i 14;
- 3) wykonuje badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodnie z pkt 2;
- 4) wskazuje laboratorium do wykonywania badań planowanych w harmonogramie, o którym mowa w pkt 2;
- 5) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody,
 - b) informacje o niezgodnościach z wartościami parametrycznymi z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonanych zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, przyczynach wystąpienia tych niezgodności oraz o podejmowanych działaniach naprawczych,
 - c) wyniki monitoringu w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub monitoringu wody surowej, o których mowa w art. 4f ust. 3;

- 6) dąży do ustalenia przyczyny niezgodności z wartością parametryczną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 oraz ustaloną na podstawie art. 4g ust. 14 oraz prowadzi działania naprawcze;
- 7) dokumentuje i udostępnia na wniosek właściwego organu nadzoru sanitarnego wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 8) informuje na bieżąco hurtowego odbiorcę wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi albo stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
- 9) przekazuje hurtowemu odbiorcy wody informacje o ujęciach wody wykorzystywanych do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z których jest zaopatrywany hurtowy odbiorca wody;
- 10) przekazuje właściwemu organowi nadzoru sanitarnego wykaz ujęć wody, o których mowa w pkt 9, wraz ze wskazaniem hurtowych odbiorców wody zaopatrywanych z danego ujęcia, właściwych gmin i miejscowości zaopatrywanych z tego ujęcia wraz z przypisaniem urządzeń do uzdatniania wody i aktualizuje ten wykaz;
- 11) przekazuje niezwłocznie hurtowemu odbiorcy wody wyniki badań wody surowej, informację o metodach uzdatniania wody, parametrach jakości wody uzdatnionej dostarczanej przez tego dostawcę wody, raporty podsumowujące z dokonanych ocen ryzyka, o których mowa w art. 4e ust. 1 i 2, oraz ich aktualizacji, a także wyniki badań, o których mowa w pkt 3, oraz wyniki monitoringu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 i 9;
- 12) wykonuje obowiązki określone w ust. 1 pkt 1, 8–13, pkt 14 lit. b oraz pkt 15 i 18.

3. W przypadku wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną w zakresie parametrów wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi ustalonych dla monitoringu zgodności w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, dostawca wody przedstawia właściwemu organowi nadzoru sanitarnego dowody celem wykazania faktu, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi dostarczana przez niego do budynku przed punktem dostawy jest zgodna z tą wartością parametryczną.

4. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że woda przeznaczona do spożycia przez ludzi przed punktem dostawy jest zgodna z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności, właściciel lub zarządca budynku przedstawia niezwłocznie właściwemu organowi nadzoru sanitarnego informację o planowanych działaniach naprawczych służących zapewnieniu zgodności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w punkcie, w którym ta woda wypływa z punktów czerpalnych używanych zwykle do jej poboru, z wartością parametryczną ustaloną dla monitoringu zgodności.

5. W przypadku gdy z dowodów przedstawionych przez dostawcę wody wynika, że niezgodność, o której mowa w ust. 3, występuje przed przyłączem wodociągowym, informację, o której mowa w ust. 4, przedstawia dostawca wody.

6. Informacja, o której mowa w ust. 4, obejmuje co najmniej ustalenie przyczyny występowania nieprawidłowości, rodzaj działań naprawczych służących zapewnieniu zgodności wraz ze wskazaniem terminów ich realizacji oraz sposób weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych.

Art. 4q. 1. Dostawca wody zapewnia konsumentom nierzadziej niż raz na rok dostęp do informacji obejmujących:

- 1) najnowsze wyniki monitorowania wartości parametrów jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13;
- 2) raport podsumowujący z dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji, o którym mowa w art. 4g ust. 2;
- 3) zalecenia dla konsumentów w przypadkach, o których mowa w art. 13b ust. 6 i 7;
- 4) porady dla konsumentów dotyczące oszczędnego gospodarowania wodą;
- 5) aktualną lub średnioroczną cenę dostarczanej wody w przeliczeniu na litr i metr sześcienny;
- 6) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zużytej przez gospodarstwo domowe w ujęciu rocznym lub za okres obrachunkowy, wraz z rocznym trendem zużycia w gospodarstwach domowych, jeżeli jest to technicznie wykonalne i te informacje są dostępne dla dostawcy wody.

2. Dostawca wody zaopatrujący w wodę co najmniej 50 000 osób lub dostarczający co najmniej średnio 10 000 m³ wody na dobę zapewnia konsumentom

nierzadziej niż raz na rok, oprócz dostępu do informacji, o których mowa w ust. 1, także dostęp do informacji obejmujących:

- 1) strukturę własnościową;
- 2) wielkość wycieków wody w systemie zaopatrzenia w wodę.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia na stronie internetowej lub w aplikacji mobilnej.

4. Na wniosek konsumenta informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 2, dostawca wody udostępnia w postaci papierowej, nieczęściej niż raz w roku.

5. Dostawca wody w celu realizacji zadania, o którym mowa w ust. 4, jako administrator danych osobowych przetwarza następujące dane osobowe konsumentów:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) adres miejsca dostaw wody;
- 3) dane kontaktowe obejmujące numer telefonu lub adres poczty elektronicznej, jeżeli zostały podane.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez okres niezbędny do rozpatrzenia wniosku, o którym mowa w ust. 4.

7. Osoby fizyczne wchodzące w skład struktury własnościowej, o której mowa w ust. 2 pkt 1, nie mogą być identyfikowane za pomocą danych osobowych innych niż dostępne w Krajowym Rejestrze Sądowym.

8. Informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 5 i 6, dostawca wody udostępnia konsumentom w ramach rozliczeń za zaopatrzenie w wodę, w postaci papierowej lub elektronicznej.

9. Przepisów ust. 1–8 nie stosuje się do podmiotu prowadzącego hurtową sprzedaż wody.

Art. 4r. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) podejmuje działania w celu poprawy lub utrzymania powszechnego dostępu ludności do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym:

- 1) identyfikuje osoby bez dostępu lub o ograniczonym dostępie do tej wody, w szczególności spośród osób, członków rodzin i grup osób zagrożonych ubóstwem, marginalizacją i wykluczeniem społecznym, i ustala przyczyny braku lub ograniczenia tego dostępu;

- 2) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, ocenia możliwości poprawy dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody;
- 3) we współpracy z dostawcami wody, w szczególności przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi, informuje osoby, członków rodzin i grupy osób, o których mowa w pkt 1, o możliwościach podłączenia się do sieci wodociągowej lub o alternatywnych sposobach uzyskania dostępu do tej wody;
- 4) stosuje środki, które uzna za niezbędne i odpowiednie do zapewnienia dostępu osób, członków rodzin i grup osób, o których mowa w pkt 1, do tej wody.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) identyfikuje osoby, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w szczególności na podstawie:

- 1) zgłoszeń dokonanych przez te osoby;
- 2) informacji przekazanych za zgodą tych osób przez ośrodek pomocy społecznej – w przypadku samotnych osób w podeszłym wieku, osób niepełnosprawnych, osób długotrwale lub ciężko chorych lub osób korzystających ze świadczeń z pomocy społecznej;
- 3) analizy informacji przestrzennych o uzbrojeniu terenu.

3. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) lub dostawca wody, jeżeli prowadzi działalność w formie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, albo właściciel lub zarządca budynku użyteczności publicznej zapewniają powszechnie dostępne punkty poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi oraz utrzymują je w należyтым stanie technicznym i higienicznym, uwzględniając zapotrzebowanie na te punkty i warunki techniczne.

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia bezpieczeństwo przetwarzanych danych, informacji oraz dokumentów, które otrzymał w związku z działaniami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, zgodnie z przepisami o ochronie danych osobowych.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) w celu realizacji działań, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jako administrator danych osobowych przetwarza następujące dane osobowe osób, o których mowa w ust. 1 pkt 1:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) data urodzenia;
- 3) adres zamieszkania lub pobytu;
- 4) obywatelstwo.

6. Dane osobowe, o których mowa w ust. 5, przechowuje się przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały pozyskane.

7. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje informacje o działaniach, o których mowa w ust. 1, oraz informacje o odsetku mieszkańców gminy korzystających z sieci wodociągowej właściwemu dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 czerwca.

8. Informacje, o których mowa w ust. 7, nie mogą zawierać danych osobowych.

9. Informacje, o których mowa w ust. 7:

- 1) właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Prezesowi Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, co 6 lat, w terminie do dnia 30 września;
- 2) Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie przekazuje Komisji Europejskiej, po zatwierdzeniu przez ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej, co 6 lat, w terminie do dnia 12 stycznia.

Rozdział 2

Zasady zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków

Art. 5. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ma obowiązek zapewnić:

- 1) zdolność posiadanych urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych do realizacji odpowiednio dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzania ścieków;
- 2) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w wymaganej ilości i pod odpowiednim ciśnieniem;
- 3) dostawy wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanie ścieków w sposób ciągły i niezawodny;
- 4) należyłą jakość dostarczanej wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, i odprowadzanych ścieków.

1a. (uchylony)

1b. Wymóg zapewnienia dostaw pod odpowiednim ciśnieniem, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, dotyczy wyłącznie dostaw wody, w tym wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, z sieci.

1c. Przepis ust. 1 nie wyłącza obowiązków przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę.

2. Jeżeli umowa o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków nie stanowi inaczej, odbiorca usług odpowiada za zapewnienie niezawodnego działania posiadanych instalacji i przyłączy wodociągowych lub instalacji i przyłączy kanalizacyjnych z urządzeniem pomiarowym włącznie.

Art. 6. 1. Dostarczanie wody lub odprowadzanie ścieków odbywa się na podstawie pisemnej umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków zawartej między przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym a odbiorcą usług.

1a. Do zakupu wody lub wprowadzania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ścieków do urządzeń kanalizacyjnych niebędących w jego posiadaniu stosuje się przepisy Kodeksu cywilnego.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków z osobą, której nieruchomość została przyłączona do sieci i która wystąpiła z pisemnym wnioskiem o zawarcie umowy.

3. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawiera w szczególności postanowienia dotyczące:

- 1) ilości i jakości świadczonych usług wodociągowych lub kanalizacyjnych oraz warunków ich świadczenia;
- 2) sposobu i terminów wzajemnych rozliczeń;
- 3) praw i obowiązków stron umowy;
- 3a) warunków usuwania awarii przyłączy wodociągowych lub przyłączy kanalizacyjnych będących w posiadaniu odbiorcy usług;
- 4) procedur i warunków kontroli urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych;
- 5) ustaleń zawartych w zezwoleniu, o których mowa w art. 18;
- 6) okresu obowiązywania umowy oraz odpowiedzialności stron za niedotrzymanie warunków umowy, w tym warunków wypowiedzenia.

4. Umowa, o której mowa w ust. 1, może być zawarta z osobą, która posiada tytuł prawny do korzystania z nieruchomości, do której ma być dostarczana woda lub z której mają być odprowadzane ścieki, albo z osobą, która korzysta z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym.

5. Jeżeli nieruchomość jest zabudowana budynkiem wielolokalowym lub budynkami wielolokalowymi, umowa, o której mowa w ust. 1, jest zawierana z ich właścicielem lub z zarządcą.

6. Na wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zawiera umowę, o której mowa w ust. 1, także z osobą korzystającą z lokalu wskazaną we wniosku, jeżeli:

- 1) instalacja wodociągowa w budynku jest wyposażona w wodomierze, zainstalowane zgodnie z obowiązującymi warunkami technicznymi, przy wszystkich punktach czerpalnych;
- 2) jest możliwy odczyt wskazań wodomierzy w terminie uzgodnionym przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z właścicielem lub zarządcą;
- 3) właściciel lub zarządca rozlicza, zgodnie z art. 26 ust. 3, różnicę wskazań między wodomierzem głównym a sumą wskazań wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych wody;
- 4) właściciel lub zarządca na podstawie umowy, o której mowa w ust. 1, reguluje należności wynikające z różnicy wskazań między wodomierzem głównym a sumą wskazań wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych wody;
- 5) właściciel lub zarządca określa warunki utrzymania wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych oraz warunki pobierania wody z punktów czerpalnych znajdujących się poza lokalami;
- 6) został uzgodniony z właścicielem lub zarządcą sposób przerywania dostarczania wody do lokalu bez zakłócania dostaw wody do pozostałych lokali; w szczególności przez możliwość przerywania dostarczania wody do lokalu rozumie się założenie plomb na zamkniętych zaworach odcinających dostarczanie wody do lokalu;
- 7) został uzgodniony z właścicielem lub zarządcą sposób przerywania dostarczania wody z punktów czerpalnych znajdujących się poza lokalami, bez zakłócania dostaw wody do lokali.

6a. Właściciel lub zarządca przed złożeniem wniosku, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany do poinformowania osób korzystających z lokali o zasadach

rozliczeń, o których mowa w ust. 6 pkt 3 i 4, oraz o obowiązku regulowania dodatkowych opłat wynikających z taryf za dokonywane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne rozliczenie.

7. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może wyrazić zgodę na zawarcie umowy z osobą korzystającą z lokalu, w budynkach, o których mowa w ust. 5, w przypadku gdy nie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 6.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych jest uprawniony do zainstalowania wodomierzy przy wszystkich punktach czerpalnych wody w danym budynku. Osoba korzystająca z lokalu jest obowiązana udostępnić lokal w celu zainstalowania wodomierzy oraz dokonywania ich odczytów, legalizacji, konserwacji i wymiany.

Art. 7. Osoby reprezentujące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, po okazaniu legitymacji służbowej i pisemnego upoważnienia, mają prawo wstępu na teren nieruchomości lub do obiektu budowlanego należących do osób, o których mowa w art. 6 ust. 2 i 4–7, w celu:

- 1) zainstalowania lub demontażu wodomierza głównego;
- 2) przeprowadzenia kontroli urządzenia pomiarowego, wodomierza głównego lub wodomierzy zainstalowanych przy punktach czerpalnych i dokonania odczytu ich wskazań oraz dokonania badań i pomiarów;
- 3) przeprowadzenia przeglądów i napraw urządzeń posiadanych przez to przedsiębiorstwo;
- 4) sprawdzenia ilości i jakości ścieków wprowadzanych do sieci;
- 5) odcięcia przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego lub założenia plomb na zamkniętych zaworach odcinających dostarczenie wody do lokalu;
- 6) usunięcia awarii przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1, tak stanowi.

Art. 8. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może odciąć dostawę wody lub zamknąć przyłącze kanalizacyjne, jeżeli:

- 1) przyłącze wodociągowe lub przyłącze kanalizacyjne wykonano niezgodnie z przepisami prawa;

- 2) odbiorca usług nie uiścił należności za pełne dwa okresy obrotowe, następujące po dniu otrzymania upomnienia w sprawie uregulowania zaległej opłaty;
- 3) jakość wprowadzanych ścieków nie spełnia wymogów określonych w przepisach prawa lub stwierdzono celowe uszkodzenie albo pominięcie urządzenia pomiarowego;
- 4) został stwierdzony nielegalny pobór wody lub nielegalne odprowadzanie ścieków, to jest bez zawarcia umowy, jak również przy celowo uszkodzonych albo pominiętych wodomierzach lub urządzeniach pomiarowych.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które odcięło dostawę wody z przyczyny, o której mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązane do równoczesnego udostępnienia zastępczego punktu poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi i poinformowania o możliwościach korzystania z tego punktu.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne o zamiarze odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego oraz o miejscach i sposobie udostępniania zastępczych punktów poboru wody zawiadamia państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz odbiorcę usług co najmniej na 20 dni przed planowanym terminem odcięcia dostaw wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego.

Art. 9. 1. Zabrania się wprowadzania ścieków bytowych i ścieków przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych przeznaczonych do odprowadzania wód opadowych lub roztopowych będących skutkiem opadów atmosferycznych, a także wprowadzania tych wód opadowych i roztopowych oraz wód drenażowych do kanalizacji sanitarnej.

2. Zabrania się wprowadzania do urządzeń kanalizacyjnych:

- 1) odpadów stałych, które mogą powodować zmniejszenie przepustowości przewodów kanalizacyjnych, a w szczególności żwiru, piasku, popiołu, szkła, wycieczyn, drożdży, szczeciny, ścinków skór, tekstyliów, włókien, nawet jeżeli znajdują się one w stanie rozdrobnionym;
- 2) odpadów płynnych niemieszających się z wodą, a w szczególności sztucznych żywic, lakierów, mas bitumicznych, smół i ich emulsji, mieszanin cementowych;

- 3) substancji palnych i wybuchowych, których punkt zapłonu znajduje się w temperaturze poniżej 85 °C, a w szczególności benzyn, nafty, oleju opałowego, karbidu, trójnitrotoluenu;
- 4) substancji żrących i toksycznych, a w szczególności mocnych kwasów i zasad, formaliny, siarczków, cyjanków oraz roztworów amoniaku, siarkowodoru i cyjanowodoru;
- 5) odpadów i ścieków z hodowli zwierząt, a w szczególności gnojówki, gnojowicy, obornika, ścieków z kiszonek;
- 6) ścieków zawierających chorobotwórcze drobnoustroje pochodzące z:
 - a) obiektów, w których są leczeni chorzy na choroby zakaźne,
 - b) stacji krwiodawstwa,
 - c) zakładów leczniczych dla zwierząt, w których zwierzęta są leczone stacjonarnie na choroby zakaźne,
 - d) laboratoriów prowadzących badania z materiałem zakaźnym pochodzącym od zwierząt.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane do prowadzenia regularnej kontroli ilości i jakości odprowadzanych ścieków bytowych i ścieków przemysłowych oraz kontroli przestrzegania warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych.

Art. 10. Dostawca ścieków przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych jest obowiązany do:

- 1) niezwłocznego powiadomienia właściciela urządzeń kanalizacyjnych o awarii powodującej zrzut niebezpiecznych substancji do urządzeń kanalizacyjnych, w celu podjęcia odpowiednich przedsięwzięć zmniejszających skutki awarii;
- 2) instalowania niezbędnych urządzeń podczyszczających ścieki przemysłowe i prawidłowej eksploatacji tych urządzeń;
- 3) umożliwienia właścicielowi urządzeń kanalizacyjnych dostępu w każdym czasie do miejsc kontroli ilości i jakości ścieków przemysłowych wprowadzanych do tych urządzeń oraz przeprowadzania kontroli sieci i urządzeń do podczyszczania ścieków będących własnością odbiorcy usług;
- 4) wewnętrznej kontroli przestrzegania dopuszczalnych ilości i natężeń dopływu ścieków przemysłowych oraz ich wskaźników zanieczyszczenia, w szczególności gdy wprowadzane ścieki przemysłowe stanowią więcej niż

10 % wszystkich ścieków komunalnych dopływających do oczyszczalni oraz gdy zanieczyszczenie w ściekach przemysłowych może stwarzać zagrożenia dla bezpieczeństwa lub zdrowia osób obsługujących urządzenia kanalizacyjne lub bezpieczeństwa konstrukcji budowlanych i wyposażenia technicznego urządzeń kanalizacyjnych lub procesu oczyszczania ścieków;

- 5) udostępniania wyników wewnętrznej kontroli właścicielowi urządzeń kanalizacyjnych oraz informacji na temat posiadanych urządzeń podczyszczających ścieki, a także rodzaju i źródeł substancji niebezpiecznych wprowadzanych do ścieków;
- 6) zainstalowania urządzeń pomiarowych służących do określania ilości i jakości ścieków przemysłowych, na żądanie właściciela urządzeń kanalizacyjnych, jeżeli takie wymaganie jest uzasadnione możliwością wystąpienia zagrożeń dla bezpieczeństwa lub zdrowia osób obsługujących urządzenia kanalizacyjne lub bezpieczeństwa konstrukcji budowlanych i wyposażenia technicznego urządzeń kanalizacyjnych lub procesu oczyszczania ścieków.

Art. 11. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu określi, w drodze rozporządzenia, sposób realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunki wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych, w tym dopuszczalne wartości wskaźników zanieczyszczeń w ściekach przemysłowych wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych oraz sposób sprawowania kontroli ilości i jakości ścieków, biorąc pod uwagę:

- 1) bezpieczeństwo i zdrowie osób obsługujących urządzenia kanalizacyjne;
- 2) ochronę konstrukcji budowlanych i wyposażenia technicznego urządzeń kanalizacyjnych;
- 3) podatność mieszaniny ścieków przemysłowych i ścieków bytowych na mechaniczno-biologiczne procesy oczyszczania;
- 4) ochronę przed zanieczyszczeniem wód lub ziemi, do których są odprowadzane ścieki komunalne, a w szczególności spełnienie wymagań jakościowych odnoszących się do tych ścieków;
- 5) możliwość bezpiecznego dla środowiska wykorzystania osadów z oczyszczalni ścieków obsługującej zbiorczy system kanalizacyjny ścieków komunalnych;

- 6) zróżnicowanie w czasie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu do urządzeń kanalizacyjnych ścieków zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego określone na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 12. Nadzór nad jakością wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi sprawują organy Państwowej Inspekcji Sanitarnej oraz organy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 12a. (uchylony)

Art. 12b. (uchylony)

Art. 12c. (uchylony)

Art. 13. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) minimalne wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, w tym wymagania mikrobiologiczne, chemiczne, wskaźnikowe, dodatkowe wymagania chemiczne, wymagania radiologiczne i istotne do oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym,
- 2) wykaz parametrów oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analiz tych parametrów,
- 3) metody analizy, w tym metody referencyjne, metody zwalidowane z uwzględnieniem charakterystyk wykonania analiz oraz metody alternatywne,
- 4) sposób pobierania próbek do badań jakości wody,
- 5) minimalną częstotliwość, sposób i miejsca poboru próbek do badań jakości wody dla monitorowania wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej w wewnętrznych systemach wodociągowych, a także procedury postępowania w zależności od wyników tych badań,
- 6) terminy przekazywania przez dostawców wody:
 - a) sprawozdań z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. a i ust. 2 pkt 5 lit. a,
 - b) informacji, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 6 lit. b oraz ust. 2 pkt 5 lit. b,

- c) wyników monitoringu w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub monitoringu wody surowej, o których mowa w art. 4f ust. 3,
- 7) terminy przekazywania przez właścicieli lub zarządców obiektów priorytetowych:
- a) sprawozdań z badań jakości wody pobranej z wewnętrznego systemu wodociągowego w zakresie monitorowanych wartości parametrycznej bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartości parametrycznej ołowiu,
- b) informacji o podejmowanych działaniach mających na celu wyeliminowanie lub zmniejszenie ryzyka niezgodności z wartością parametryczną bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub wartością parametryczną ołowiu w przypadku, o którym mowa w art. 4k ust. 1,
- 8) sposób prowadzenia przez dostawców wody monitoringu substancji promieniotwórczych w wodzie oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody w zakresie substancji promieniotwórczych,
- 9) sposób postępowania dostawcy wody oraz właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego, lub państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, lub wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej w przypadku niezgodności z wartością parametryczną parametrów wskaźnikowych,
- 10) sposób postępowania w przypadku wykrycia substancji lub związków, o których mowa w art. 2b pkt 2, w wodzie surowej ujmowanej przez dostawców wody,
- 11) wartości odniesienia dla parametrów operacyjnych mętność i colifagi somatyczne oraz minimalną częstotliwość pobierania próbek do badań jakości wody i wykonywania analizy dla parametru operacyjnego mętność do celów monitoringu operacyjnego
- biorąc pod uwagę bezpieczeństwo i zdrowie ludzi.

Art. 13a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o możliwym zagrożeniu wynikającym z niezgodności z wartością parametryczną, przyczynie zagrożenia, działaniach naprawczych podjętych w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności, w tym również o wprowadzeniu zakazu lub ograniczenia

stosowania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub innym działaniu, w szczególności o zaleceniu gotowania tej wody:

- 1) w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego i dostawcą wody;
- 2) w sposób zapewniający niezwłoczne przekazanie informacji do jak największej liczby konsumentów.

2. Właściwy organ nadzoru sanitarnego określa, jakie działania mają zostać podjęte na podstawie ust. 1, oraz przygotowuje komunikat skierowany do konsumentów, który ma być rozpowszechniany w ramach informowania, o którym mowa w ust. 1, mając na uwadze ryzyko dla zdrowia ludzi, które mogłoby zostać spowodowane spożywaniem wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w związku z wystąpieniem niezgodności z wartością parametryczną, przerwaniem dostaw lub ograniczeniem korzystania z tej wody.

3. W przypadku gdy wyeliminowano zagrożenie, po stwierdzeniu, że woda nie stanowi zagrożenia, wójt (burmistrz, prezydent miasta) informuje konsumentów o tym, że ta woda jest ponownie przydatna do spożycia przez ludzi.

Art. 13b. 1. W przypadku konsumentów wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, wójt (burmistrz, prezydent miasta) w porozumieniu z właściwym państwowym powiatowym lub państwowym granicznym inspektorem sanitarnym informuje tych konsumentów o:

- 1) braku stosowania przepisów ustawy, w tym przepisów dotyczących badania jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, do wody dostarczanej tym konsumentom;
- 2) działaniach, które mogą zostać podjęte w celu ochrony zdrowia ludzi przed niepożądanymi skutkami wynikającymi z jakichkolwiek zanieczyszczeń wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi.

2. W przypadku pojawienia się zagrożenia wynikającego z nieodpowiedniej jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wójt (burmistrz, prezydent miasta) zapewnia niezwłoczne przekazanie konsumentom odpowiednich zaleceń wraz ze wskazaniem sposobu zaopatrzenia ich w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi bezpieczną dla zdrowia.

3. W przypadku dostarczania konsumentom wody pochodzącej z indywidualnego źródła, które dostarcza średnio na dobę mniej niż 10 m³ wody lub

zaopatruje w wodę mniej niż 50 osób, w ramach działalności gospodarczej lub dostarczania realizowanego do budynków użyteczności publicznej lub do budynków zamieszkania zbiorowego, lub do podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze, a ta woda jest przeznaczona do spożycia przez ludzi, dostawca wody niezwłocznie informuje konsumentów o braku spełniania wymagań dotyczących jakości tej wody.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, dostawca wody występuje do właściwego organu nadzoru sanitarnego o dokonanie oceny wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, załączając wyniki badań jakości tej wody.

5. W przypadku stwierdzenia w ocenie, o której mowa w ust. 4, potencjalnego szkodliwego wpływu niespełnienia wymagań dotyczących jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi na ich zdrowie, właściwy organ nadzoru sanitarnego wskazuje działania, które mogą zostać podjęte w celu ochrony tego zdrowia.

6. Dostawca wody, o którym mowa w ust. 3, niezwłocznie informuje konsumentów o działaniach, o których mowa w ust. 5.

7. W przypadku możliwości wystąpienia zagrożenia dostawca wody w porozumieniu z właściwym organem nadzoru sanitarnego niezwłocznie udziela konsumentom porad dotyczących przeciwdziałania temu zagrożeniu.

Art. 13c. 1. W przypadku otrzymania przez właściwy organ nadzoru sanitarnego sprawozdania z badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wskazującego, że ta woda nie spełnia wymagań chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13, właściwy organ nadzoru sanitarnego wzywa dostawcę wody do przedstawienia informacji uwzględniającej w przypadku:

- 1) możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
 - a) prawdopodobną przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z przedstawieniem informacji o planowanych działaniach naprawczych,
 - b) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przy istniejącej niezgodności z wartością parametryczną,

- c) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
- 2) braku możliwości zapewnienia w terminie 30 dni dostarczania wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13:
- a) przyczynę występowania w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi niezgodności z wartością parametryczną, wraz z opisem działań naprawczych podjętych dotychczas przez dostawcę wody w celu wyeliminowania przyczyny tej niezgodności,
 - b) powody, dla których nie można w terminie 30 dni dostarczyć wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
 - c) proponowany termin, w jakim zostanie przywrócona jakość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi zgodna z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 13,
 - d) wykaz podmiotów prowadzących przedsiębiorstwo spożywcze będących odbiorcą usługi,
 - e) informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań,
 - f) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych,
 - g) informację, o których mowa w pkt 1 lit. b i c – jeżeli nie zostały przekazane.

2. W przypadku gdy woda przeznaczona do spożycia przez ludzi nie spełnia wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13 i nie jest możliwe przywrócenie jej jakości do stanu wymaganego tymi przepisami w terminie 30 dni, właściwy organ nadzoru sanitarnego może udzielić zgody na odstępstwo od tych wymagań, zwane dalej „odstępstwem”.

3. Udzielenie zgody na odstępstwo jest dopuszczalne, jeżeli nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi, a zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane w terminie 30 dni za pomocą innych środków.

4. Udzielenie zgody na odstępstwo jest możliwe w przypadku:

- 1) nowego obszaru zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 2) nowego źródła zanieczyszczenia wykrytego w obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nowo wyszukanych lub wykrytych parametrów chemicznych;
- 3) zaistnienia nieprzewidzianej i wyjątkowej sytuacji w istniejącym obszarze zasilania dla poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, która mogłaby prowadzić do tymczasowego, ograniczonego niespełniania przez tę wodę wymagań dla parametrów chemicznych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

5. Zgoda na odstępstwo jest udzielana na możliwie najkrótszy okres, jednak nie dłuższej niż na 3 lata.

6. Udzielając zgody na odstępstwo, właściwy organ nadzoru sanitarnego określa:

- 1) przyczynę udzielenia zgody na odstępstwo;
- 2) parametr chemiczny, którego dotyczy odstępstwo, wyniki badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dla tego parametru z ostatnich 3 lat oraz najwyższą wartość parametryczną dopuszczalną w ramach odstępstwa;
- 3) strefę zaopatrzenia, której dotyczy odstępstwo;
- 4) liczbę ludności zaopatrywaną w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi przy istniejącej niezgodności z wartością parametryczną;
- 5) ilość wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi dostarczanej każdego dnia;
- 6) wpływ na podmioty prowadzące przedsiębiorstwo spożywcze będące odbiorcą usługi;
- 7) częstotliwość badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi wykonywanych przez dostawców wody w odniesieniu do parametru chemicznego jakości tej wody, którego dotyczy odstępstwo;
- 8) zwięzłą informację o planowanych działaniach naprawczych, w tym harmonogram, koszty realizacji oraz źródła finansowania tych działań;
- 9) terminy przekazywania informacji o podejmowanych działaniach naprawczych wraz z działaniami naprawczymi planowanymi do podjęcia do dnia przekazania kolejnej informacji o tych działaniach;
- 10) harmonogram weryfikacji skuteczności podejmowanych działań naprawczych;
- 11) okres obowiązywania odstępstwa.

Art. 13d. 1. Zgody na odstępstwo udziela właściwy organ nadzoru sanitarnego w drodze decyzji.

2. Przed udzieleniem zgody na odstępstwo właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, na podstawie dostępnych opinii Narodowego Instytutu Zdrowia Publicznego PZH – Państwowego Instytutu Badawczego oraz wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej przekazuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia zgody na odstępstwo Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego, który weryfikuje poprawność przeprowadzenia tej procedury oraz, po zasięgnięciu opinii Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii im. gen. Karola Kaczkowskiego w Warszawie oraz na podstawie wytycznych Światowej Organizacji Zdrowia – wpływ proponowanej najwyższej wartości parametrycznej dopuszczalnej w ramach odstępstwa, o której mowa w art. 13c ust. 6 pkt 2, na zdrowie ludzi, uwzględniając proponowany okres odstępstwa.

3. Odpowiednio właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania dokumentacji, o której mowa w ust. 2:

- 1) pozytywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli została przedstawiona informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, oraz zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4;
- 2) zwraca tę dokumentację do uzupełnienia – jeżeli informacja, o której mowa w art. 13c ust. 1 pkt 2, jest niepełna lub z tej dokumentacji nie wynika, że zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 2–4, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;
- 3) negatywnie weryfikuje tę dokumentację – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone w art. 13c ust. 3 lub 4.

4. Po pozytywnej weryfikacji właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

5. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w ust. 4, informuje Głównego Inspektora Sanitarnego o udzieleniu zgody na odstępstwo i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

6. Po pozytywnej weryfikacji wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej udziela zgody na odstępstwo oraz w terminie 7 dni od dnia udzielenia tej zgody informuje o tym Głównego Inspektora Sanitarnego Wojska Polskiego i przekazuje mu dane i informacje, o których mowa w art. 37ay ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej.

Art. 13e. 1. Jeżeli z powodu szczególnych okoliczności nie było możliwe pełne wprowadzenie zamierzonych działań naprawczych służących zapewnieniu jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi spełniającej wymagania chemiczne określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13, dostawca wody może wystąpić z wnioskiem o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo, w przypadkach określonych w art. 13c ust. 4 pkt 1 lub 2.

2. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo dostawca wody składa w dwóch egzemplarzach właściwemu państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu za pośrednictwem właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego.

3. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo zawiera:

- 1) wskazanie proponowanego okresu udzielenia tej zgody;
- 2) informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz pkt 2;
- 3) sprawozdanie z podejmowanych działań naprawczych obejmujących okres od dnia wystąpienia niezgodności z wartością parametryczną parametru chemicznego do dnia złożenia wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;

- 4) informację o planowanych działaniach naprawczych do podjęcia w okresie, o którym mowa w pkt 1, zatwierdzoną przez właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta) oraz właściwego wojewodę.

4. Właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

5. Wniosek o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo w przypadku jednostki, podmiotu, urzędu, służby i innego podmiotu określonego w art. 22a ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub miejsc zakwaterowania jednostek wojskowych dostawca wody składa wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej, który po dokonaniu analizy w zakresie poprawności oraz kompletności złożonego wniosku przekazuje ten wniosek Głównemu Inspektorowi Sanitarnemu Wojska Polskiego wraz ze wskazaniem, czy:

- 1) udzielenie drugiej zgody na odstępstwo nie będzie stanowić potencjalnego niebezpieczeństwa dla zdrowia ludzi;
- 2) zaopatrzenie w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniającą wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13 nie będzie mogło być zrealizowane niezwłocznie za pomocą innych środków.

6. Odpowiednio Główny Inspektor Sanitarny lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo:

- 1) pozytywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5;
- 2) zwraca dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo do uzupełnienia – jeżeli ta dokumentacja jest niepełna lub nie wynika

z niej, że zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5, wskazując braki, które wymagają uzupełnienia, oraz 14-dniowy termin na jej uzupełnienie;

- 3) negatywnie weryfikuje dokumentację dotyczącą procedury udzielenia drugiej zgody na odstępstwo – jeżeli nie zostały uzupełnione braki, o których mowa w pkt 2, albo nie zostały spełnione wymagania określone odpowiednio w ust. 1–4 lub 1, 3 i 5.

7. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 2) informuje właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego, który, w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo.

8. Po pozytywnej weryfikacji Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego:

- 1) przekazuje Komisji Europejskiej informacje o zamiarze udzielenia drugiej zgody na odstępstwo wraz z danymi i informacjami zawartymi we wniosku o udzielenie drugiej zgody na odstępstwo;
- 2) w drodze decyzji, udziela drugiej zgody na odstępstwo oraz informuje wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnie o udzielonej zgodzie.

9. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, oraz informację, o której mowa w ust. 3 pkt 4, dostawca wody przekazuje również ministrowi właściwemu do spraw gospodarki wodnej.

10. Do udzielania drugiej zgody na odstępstwo stosuje się przepisy art. 13c ust. 5 i 6.

Art. 13f. 1. Właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny inspektor sanitarny niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 4, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 7 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

2. Wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej lub Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego niezwłocznie po udzieleniu zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13d ust. 6, i zgody na odstępstwo, o której mowa w art. 13e ust. 8 pkt 2, informuje o udzielonej zgodzie właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w szczególności o warunkach udzielonego odstępstwa, a także zapewnia konsumentom udzielenie porad dotyczących szczególnego ryzyka związanego z możliwym wpływem odstępstwa na zdrowie określonych grup konsumentów.

Art. 13g. Przepisów art. 13c–13f nie stosuje się do wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi rozlewanej do butelek lub pojemników.

Art. 14. Minister właściwy do spraw wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i Ministrem Sprawiedliwości, dla jednostek organizacyjnych podległych tym ministrom może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki przyłączania nieruchomości do sieci oraz wymagania dotyczące urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w posiadaniu tych jednostek,
- 2) szczegółowe sposoby kontroli urządzeń, o których mowa w pkt 1,
- 3) warunki i tryb postępowania w sprawach zbiorowego zaopatrzenia w wodę oraz zbiorowego odprowadzania ścieków,
- 4) warunki korzystania z sieci wodociągowych w przypadku prowadzenia działań ratowniczych,
- 5) wymagania technologiczne dotyczące urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych,
- 6) wymagania dotyczące zasilania elektroenergetycznego,
- 7) wymagania dotyczące zapewnienia ciągłości funkcjonowania urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych,
- 8) tryb i sposób kontroli stanu przygotowania urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych

– biorąc pod uwagę specyfikę jednostek organizacyjnych podległych tym ministrom.

Art. 15. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane zapewnić budowę urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych, ustalonych przez gminę w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, w zakresie

uzgodnionym w wieloletnim planie rozwoju i modernizacji, o którym mowa w art. 21 ust. 1.

2. Realizację budowy przyłączy do sieci oraz studni wodomierzowej, pomieszczenia przewidzianego do lokalizacji wodomierza głównego i urządzenia pomiarowego zapewnia na własny koszt osoba ubiegająca się o przyłączenie nieruchomości do sieci.

3. Koszty nabycia, zainstalowania i utrzymania wodomierza głównego ponosi przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a urządzenia pomiarowego – odbiorca usług.

4. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane przyłączyć do sieci nieruchomość osoby ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci, jeżeli są spełnione warunki przyłączenia określone w regulaminie, o którym mowa w art. 19, oraz istnieją techniczne możliwości świadczenia usług.

Rozdział 3

Zasady udzielania zezwoleń na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków oraz uchwalanie regulaminu

Art. 16. 1. Na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest wymagane uzyskanie zezwolenia wydawanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w drodze decyzji.

2. Zezwolenie może być wydane na wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, które:

- 1) ma na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej siedzibę i adres, oddział lub przedstawicielstwo w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2022 r. poz. 470);
- 2) posiada środki finansowe lub udokumentuje możliwość ich uzyskania w wysokości niezbędnej do prawidłowego prowadzenia zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków;
- 3) posiada środki techniczne odpowiednie do zakresu działalności, o której mowa w ust. 1.

3. Nie mają obowiązku uzyskania zezwolenia gminne jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, prowadzące na obszarze własnej gminy działalność na zasadach określonych w ustawie. Gminne jednostki organizacyjne opracowują projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

Art. 17. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia powinien zawierać:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego ubiegającego się o zezwolenie, jego siedzibę i adres;
- 2) określenie przedmiotu i obszaru działalności;
- 3) określenie środków technicznych i finansowych, jakimi dysponuje wnioskodawca ubiegający się o zezwolenie na prowadzenie działalności objętej wnioskiem;
- 4) informacje o wynikach ekonomicznych dotychczasowej działalności gospodarczej wnioskodawcy;
- 5) informacje charakteryzujące poziom świadczonych usług w zakresie ilości, jakości oraz ciągłości dostarczania wody oraz odprowadzania ścieków;
- 6) informacje o technologiach stosowanych lub przewidzianych do stosowania przy dostarczaniu wody oraz odprowadzaniu i oczyszczaniu ścieków;
- 7) określenie terminu podjęcia działalności objętej wnioskiem;
- 8) numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedsiębiorca taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 9) projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, w formie dokumentu elektronicznego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2024 r. poz. 307).

Art. 17a. Przed podjęciem decyzji w sprawie wydania zezwolenia wójt (burmistrz, prezydent miasta) może:

- 1) wezwać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne do uzupełnienia w wyznaczonym terminie, jednak nie krótszym niż 14 dni, brakującej dokumentacji poświadczającej, że spełnia ono warunki określone przepisami ustawy, wymagane do wykonywania zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków;

- 2) dokonać kontrolnego sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie zezwolenia w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne spełnia warunki wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

Art. 17b. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) odmawia udzielenia zezwolenia lub może ograniczyć jego zakres w stosunku do wniosku o udzielenie zezwolenia:

- 1) gdy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie spełnia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem określonych w ustawie;
- 2) ze względu na zagrożenie obronności lub bezpieczeństwa państwa;
- 3) ze względu na zagrożenie życia lub zdrowia ludzi, lub zagrożenie środowiska naturalnego;
- 4) jeżeli w wyniku postępowania na podstawie przepisów o zamówieniach publicznych zawarta została przez gminę umowa na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków z innym przedsiębiorstwem wodociągowo-kanalizacyjnym;
- 5) jeżeli na obszarze gminy działalność w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków prowadzi gmina lub jej jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej.

Art. 17c. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, ubiegające się o zezwolenie w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków może wystąpić do wójta (burmistrza, prezydenta miasta) o przyrzeczenie wydania zezwolenia, zwane dalej „promesą”.

2. W promesie wójt (burmistrz, prezydent miasta) może uzależnić udzielenie zezwolenia od spełnienia warunków wykonywania działalności objętej zezwoleniem.

3. W postępowaniu o udzielenie promesy stosuje się przepisy dotyczące udzielania zezwolenia.

4. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

5. W przypadku śmierci przedsiębiorcy, w okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia zezwolenia objętego promesą właścicielowi przedsiębiorstwa w spadku w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. z 2021 r. poz. 170) albo, jeżeli przedsiębiorca był

wspólnikiem spółki cywilnej, innemu wspólnikowi tej spółki, jeżeli przedłoży on pisemną zgodę właścicieli przedsiębiorstwa w spadku na udzielenie mu tego zezwolenia.

6. W okresie ważności promesy nie można odmówić udzielenia zezwolenia objętego promesą następcy nabywcy przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 45b ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, jeżeli przedłoży on pisemną zgodę przedsiębiorcy, któremu udzielono promesy oraz pozostałych nabywców przedsiębiorstwa na udzielenie mu tego zezwolenia.

Art. 18. Zezwolenie powinno określać w szczególności:

- 1) oznaczenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, jego siedzibę i adres;
- 2) datę podjęcia działalności;
- 3) przedmiot i obszar działalności;
- 4) wymagania w zakresie jakości usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 5) warunki, zakres i tryb kontroli realizacji zezwolenia i przestrzegania regulaminu, o którym mowa w art. 19 ust. 3;
- 6) warunki wprowadzania ograniczeń dostarczania wody w przypadku wystąpienia jej niedoboru;
- 7) zobowiązanie do prowadzenia przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne racjonalnej gospodarki w zakresie działalności objętej zezwoleniem;
- 8) warunki cofnięcia zezwolenia;
- 9) warunki dotyczące okoliczności, w których zezwolenie może być cofnięte bez odszkodowania.

Art. 18a. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) cofa zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) wydano prawomocne orzeczenie zakazujące przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu wykonywania działalności gospodarczej objętej zezwoleniem;

- 2) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przestało spełniać warunki określone przepisami prawa, wymagane do wykonywania działalności określonej w zezwoleniu;
- 3) przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie usunęło, w wyznaczonym przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta) terminie, stanu faktycznego lub prawnego niezgodnego z przepisami prawa regulującymi działalność gospodarczą objętą zezwoleniem.

2. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może cofnąć zezwolenie w przypadku, gdy:

- 1) przepisy odrębne tak stanowią;
- 2) przedsiębiorca nie podjął, mimo wezwania, lub zaprzestał wykonywania działalności określonej w zezwoleniu.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, któremu cofnięto zezwolenie z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, może ponownie wystąpić z wnioskiem o udzielenie zezwolenia w takim samym zakresie nie wcześniej niż po upływie 3 lat od dnia wydania decyzji o cofnięciu zezwolenia.

Art. 18b. 1. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony.

2. Zezwolenie może być wydane na czas oznaczony na wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

3. (uchylony)

4. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) prowadzi w formie elektronicznej ewidencję udzielonych i cofniętych zezwoleń.

Art. 18c. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane niezwłocznie zgłaszać wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wszelkie zmiany danych określonych w zezwoleniu.

Art. 18d. Odmowa wydania zezwolenia, jego zmiana i cofnięcie następuje w drodze decyzji wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

Art. 18da. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) przekazuje organowi regulacyjnemu kopię ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia, jego zmiany albo cofnięcia w terminie 7 dni od dnia, w którym ta decyzja stała się ostateczna. Wraz z kopią ostatecznej decyzji w sprawie wydania zezwolenia przekazuje się kopię wniosku, o którym mowa w art. 17.

Art. 18e. 1. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) jest uprawniony do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w zakresie zgodności wykonywanej działalności z udzielonym zezwoleniem.

2. Czynności kontrolne przeprowadza się na podstawie upoważnienia wydanego przez wójta (burmistrza, prezydenta miasta).

3. Osoby upoważnione do dokonania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego w dniach i godzinach, w których jest lub powinna być wykonywana działalność objęta zezwoleniem;
- 2) żądania ustnych lub pisemnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych nośników informacji oraz udostępniania danych mających związek z przedmiotem kontroli.

4. Czynności kontrolnych dokonuje się wyłącznie w obecności osoby uprawnionej do reprezentowania przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub osoby upoważnionej do reprezentowania go podczas kontroli.

5. Wójt (burmistrz, prezydent miasta) może upoważnić do dokonywania kontroli, o której mowa w ust. 1, inny organ administracji wyspecjalizowany w kontroli danego rodzaju działalności. Przepisy ust. 2–4 stosuje się odpowiednio.

6. Do kontroli działalności gospodarczej przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego stosuje się przepisy rozdziału 5 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców.

Art. 19. 1. Rada gminy, na podstawie projektów regulaminów dostarczania wody i odprowadzania ścieków opracowanych przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne, przygotowuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków oraz przekazuje go do zaopiniowania organowi regulacyjnemu, zawiadamiając o tym przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne.

2. Organ regulacyjny opiniuje projekt regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków w zakresie zgodności z przepisami ustawy i wydaje, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, opinię nie później niż w terminie miesiąca od dnia doręczenia tego projektu.

3. Rada gminy uchwała regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków.

4. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków jest aktem prawa miejscowego.

5. Regulamin dostarczania wody i odprowadzania ścieków określa prawa i obowiązki przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego oraz odbiorców usług, w tym:

- 1) minimalny poziom usług świadczonych przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) warunki i tryb zawierania umów z odbiorcami usług;
- 3) sposób rozliczeń w oparciu o ceny i stawki opłat ustalone w taryfach;
- 4) warunki przyłączenia do sieci;
- 5) warunki techniczne określające możliwości dostępu do usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 6) sposób dokonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne odbioru wykonanego przyłącza;
- 7) sposób postępowania w przypadku niedotrzymania ciągłości usług i odpowiednich parametrów dostarczanej wody i wprowadzanych do sieci kanalizacyjnej ścieków;
- 8) standardy obsługi odbiorców usług, w tym sposoby załatwiania reklamacji oraz wymiany informacji dotyczących w szczególności zakłóceń w dostawie wody i odprowadzaniu ścieków;
- 9) warunki dostarczania wody na cele przeciwpożarowe.

6. Rada gminy przekazuje wojewodzie uchwałę w sprawie regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków wraz z opinią, o której mowa w ust. 2.

Art. 19a. 1. Na pisemny wniosek podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane wydać warunki przyłączenia do sieci albo uzasadnić odmowę ich wydania, w terminie:

- 1) 21 dni – od dnia złożenia wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci, w przypadku budynków mieszkalnych jednorodzinnych, w tym znajdujących się w zabudowie zagrodowej;
- 2) 45 dni – od dnia złożenia wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci, w pozostałych przypadkach.

2. W szczególnie uzasadnionych przypadkach przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne może przedłużyć terminy określone w ust. 1, odpowiednio o kolejne 21

albo 45 dni, po uprzednim zawiadomieniu podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci z podaniem uzasadnienia przyczyn tego przedłużenia.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest obowiązane potwierdzić pisemnie złożenie przez podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci, określając w szczególności datę jego złożenia.

4. Wniosek o wydanie warunków przyłączenia do sieci zawiera co najmniej:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby podmiotu ubiegającego się o przyłączenie do sieci;
- 2) wskazanie lokalizacji nieruchomości lub obiektu, który ma zostać przyłączony do sieci, w tym jego adres i numer działki ewidencyjnej, na której się znajduje;
- 3) informacje o przeznaczeniu i sposobie wykorzystywania nieruchomości lub obiektu, który ma zostać przyłączony do sieci;
- 4) określenie średniodobowego zapotrzebowania na wodę oraz przepływu maksymalnego godzinowego z podziałem na wodę do celów bytowych, technologicznych oraz innych;
- 4a) określenie zapotrzebowania na wodę do celów przeciwpożarowych;
- 5) określenie średniej dobowej ilości odprowadzanych ścieków z podziałem na ścieki bytowe i przemysłowe, a w przypadku odprowadzania ścieków przemysłowych – również wielkości ładunku zanieczyszczeń;
- 6) plan zabudowy lub szkic sytuacyjny, określający usytuowanie przyłącza w stosunku do istniejącej sieci wodociągowej lub kanalizacyjnej oraz innych obiektów i sieci uzbrojenia terenu.

5. Do terminów określonych w ust. 1 i 2 nie wlicza się terminów przewidzianych w przepisach prawa do dokonania określonych czynności, terminów na uzupełnienie wniosku o wydanie warunków przyłączenia do sieci, okresów innych opóźnień spowodowanych z winy podmiotu wnioskującego o przyłączenie do sieci albo z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

6. Sporządzenie planu sytuacyjnego, o którym mowa w art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r. poz. 725), uwzględniającego warunki przyłączenia do sieci wydane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne upoważnia podmiot ubiegający się o przyłączenie do sieci lub inny

podmiot działający z jego upoważnienia lub na jego zlecenie do wykonania przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego zgodnie z tym planem.

7. Warunki przyłączenia do sieci wydane przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne są ważne przez okres 2 lat od dnia ich wydania.

8. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie może odmówić odbioru przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego wykonanego, zgodnie z warunkami przyłączenia do sieci wydanymi przez to przedsiębiorstwo.

9. Warunkiem dokonania odbioru przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego, wykonanego zgodnie z warunkami przyłączenia do sieci wydanymi przez to przedsiębiorstwo, nie może być uzyskanie pozwolenia na budowę albo dokonanie zgłoszenia robót budowlanych, jeżeli nie są one wymagane na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane.

10. Nie pobiera się opłat za:

- 1) wydanie warunków przyłączenia do sieci, a także za ich zmianę, aktualizację lub przeniesienie na inny podmiot;
- 2) odbiór przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, a także za włączenie przyłącza wodociągowego lub przyłącza kanalizacyjnego do sieci wodociągowej albo kanalizacyjnej oraz za inne zezwolenia z tym związane.

Rozdział 4

Zasady ustalania taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków

Art. 20. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na okres 3 lat.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług.

3. Ceny i stawki opłat określone w taryfie są różnicowane dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne ustalają niezbędne przychody, o których mowa w ust. 2, uwzględniając w szczególności:

- 1) koszty związane ze świadczeniem usług, poniesione w latach obrotowych obowiązywania poprzedniej taryfy, ustalone na podstawie ewidencji księgowej, z uwzględnieniem planowanych zmian tych kosztów w okresie obowiązywania taryfy;
- 2) zmiany warunków ekonomicznych oraz wielkość usług i warunki ich świadczenia;
- 3) koszty wynikające z planowanych wydatków inwestycyjnych, na podstawie planów, o których mowa w art. 21 ust. 1.

5. Ewidencja księgowa, o której mowa w ust. 4 pkt 1, powinna w szczególności umożliwiać:

- 1) wydzielenie kosztów stałych i zmiennych, przychodów związanych z poszczególnymi rodzajami działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, a także w odniesieniu do poszczególnych taryf;
- 2) ustalenie kosztów związanych z działalnością inwestycyjną w poprzednich 3 latach obrotowych, z tym że jeżeli okres prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata obrotowe, ustalenie tych kosztów obejmuje okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności;
- 3) dokonanie alokacji niezbędnych przychodów według taryfowych grup odbiorców usług.

Art. 21. 1. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które planuje budowę lub modernizację urządzeń wodociągowych lub urządzeń kanalizacyjnych, opracowuje wieloletni plan rozwoju i modernizacji urządzeń wodociągowych i urządzeń kanalizacyjnych będących w jego posiadaniu, zwany dalej „planem”.

2. Plan określa w szczególności:

- 1) planowany zakres usług wodociągowo-kanalizacyjnych;
- 2) przedsięwzięcia rozwojowo-modernizacyjne w poszczególnych latach;
- 3) przedsięwzięcia racjonalizujące zużycie wody oraz wprowadzanie ścieków;
- 4) nakłady inwestycyjne w poszczególnych latach;
- 5) sposoby finansowania planowanych inwestycji;

6) planowany sposób realizacji krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych, jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne świadczy usługi na obszarze aglomeracji wyznaczonej na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne, ujętej w krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych.

3. Plan powinien być zgodny z kierunkami rozwoju gminy określonymi w strategii rozwoju gminy lub strategii rozwoju ponadlokalnego, ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz ustaleniami zezwolenia wydanego przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu na prowadzenie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przedkłada plan wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta), który sprawdza, czy spełnia on warunki określone w ust. 3.

4a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta przekazuje plan do zaopiniowania dyrektorowi regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, który przedstawia opinię w zakresie, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, a także w zakresie wpływu planu na wysokość taryf, w terminie 14 dni od dnia otrzymania planu.

5. Plan spełniający warunki określone w ust. 3 rada gminy uchwała w terminie 3 miesięcy od dnia przedłożenia planu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta).

6. W przypadku niepodjęcia uchwały w terminie, o którym mowa w ust. 5, plan stanowi podstawę do określenia i jednorazowego zatwierdzenia taryf.

7. (uchylony)

Art. 22. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne obciąża gminę na podstawie cen i stawek opłat ustalonych w taryfie za:

- 1) wodę pobraną z publicznych studni i źródeł ulicznych;
- 2) wodę zużytą do zasilania publicznych fontann i na cele przeciwpożarowe;
- 3) wodę zużytą do zraszania publicznych ulic i publicznych terenów zielonych.

Art. 23. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe sposoby określania taryf, w tym:

- 1) kryteria ustalania niezbędnych przychodów;
- 2) alokację kosztów na taryfowe grupy odbiorców usług;

3) kryteria różnicowania cen i stawek opłat.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, bierze pod uwagę:

1) przy ustalaniu niezbędnych przychodów:

- a) koszty eksploatacji i utrzymania, w tym amortyzację lub wartość umorzenia,
- b) raty kapitałowe (ponad wartość amortyzacji),
- c) odsetki od zaciągniętych kredytów i pożyczek,
- d) rezerwy na należności nieregularne,
- e) marżę zysku przy zapewnieniu ochrony interesów odbiorców przed nieuzasadnionym wzrostem cen,
- f) koszty zakupu wody lub koszty wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych niebędących w posiadaniu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego,
- g) podatki i opłaty niezależne od przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego;

2) przy ustalaniu alokacji kosztów:

- a) podział kosztów planowanych w czasie obowiązywania taryf na poszczególne taryfowe grupy odbiorców,
- b) przypisanie kosztów budowy urządzeń wodociągowo-kanalizacyjnych do poszczególnych taryfowych grup odbiorców,
- c) możliwość wyodrębniania kosztów i ich właściwej alokacji;

3) przy różnicowaniu cen i stawek opłat:

- a) średniodobową i maksymalną wielkość zużycia wody i ilość wprowadzanych ścieków,
- b) taryfowe grupy odbiorców,
- c) strukturę cen i stawek opłat.

Rozdział 5

Zatwierdzanie taryf oraz zasady rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków

Art. 24. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

5a. (uchylony)

5b. (uchylony)

6. Rada gminy może podjąć uchwałę o dopłacie dla jednej, wybranych lub wszystkich taryfowych grup odbiorców usług. Dopłatę gmina przekazuje przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

9a. (uchylony)

9b. (uchylony)

9c. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

Art. 24a. (uchylony)

Art. 24b. 1. Taryfa podlega zatwierdzeniu przez organ regulacyjny, z wyłączeniem taryfy zmienionej w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług.

2. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne przekazuje organowi regulacyjnemu wniosek o zatwierdzenie taryfy w terminie 120 dni przed dniem upływu okresu obowiązywania dotychczasowej taryfy.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 2, zawiera określenie przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, gminy, na terenie której działa to przedsiębiorstwo, gminy, na terenie której ma obowiązywać taryfa, oraz okresu obowiązywania taryfy.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dołącza się:

1) projekt taryfy;

2) uzasadnienie.

5. W uzasadnieniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, zamieszcza się w szczególności informacje dotyczące:

- 1) zakresu świadczonych usług i lokalnych uwarunkowań ich świadczenia;
- 2) standardów jakościowych usług, w tym informację dotyczącą wpływu określonej taryfy na poprawę jakości usług;
- 3) spodziewanej poprawy jakości usług przy wprowadzeniu nowych metod alokacji kosztów;
- 4) zmian warunków ekonomicznych w czasie obowiązywania taryfy;
- 5) bilansowania ilościowego i jakościowego wód powierzchniowych i wód podziemnych.

6. Do uzasadnienia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, dołącza się:

- 1) sprawozdania finansowe za ostatnie 3 lata obrotowe;
- 2) plan;
- 3) informację o ilości zakupionej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne wody i jej cenie lub informację o ilości ścieków wprowadzonych do urządzeń niebędących w posiadaniu tego przedsiębiorstwa i cenie za ich wprowadzenie – za ostatnie 3 lata obrotowe;
- 4) tabele będące szczegółową kalkulacją cen i stawek opłat, określające:
 - a) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej zaopatrzenia w wodę,
 - b) porównanie cen i stawek opłat taryfy obowiązującej w dniu złożenia wniosku z cenami i stawkami opłat nowej taryfy dotyczącej odprowadzania ścieków,
 - c) ustalenie poziomu niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego,
 - d) alokację niezbędnych przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług w okresie obowiązywania nowych taryf,
 - e) współczynniki alokacji w okresie obowiązywania nowych taryf rozumiane jako współczynniki określające procentowy udział w łącznych kosztach danego rodzaju kosztów związanych z określoną taryfową grupą odbiorców usług,

- f) kalkulację cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków metodą alokacji prostej,
- g) zestawienie przychodów przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego według taryfowych grup odbiorców usług, z uwzględnieniem wielkości zużycia wody oraz cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków w okresie obowiązywania nowych taryf,
- h) skutki finansowe zmiany cen i stawek opłat za zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków,
- i) analizy ekonomiczne związane z korzystaniem z wód, z uwzględnieniem zasady zwrotu kosztów usług wodnych oraz długoterminowych prognoz dotyczących możliwości zaspokojenia potrzeb w zakresie korzystania z zasobów wodnych na obszarze zlewni lub jej części.

7. Jeżeli okres prowadzenia działalności przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków jest krótszy niż 3 lata, sprawozdania finansowe, o których mowa w ust. 6 pkt 1, oraz informacja, o której mowa w ust. 6 pkt 3, obejmują okres liczony od dnia rozpoczęcia tej działalności.

Art. 24c. 1. Organ regulacyjny, w terminie 45 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2:

- 1) ocenia projekt taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, oraz uzasadnienie, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, pod względem zgodności z:
 - a) przepisami ustawy,
 - b) przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne;
- 2) analizuje zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz weryfikuje koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen.

2. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest pozytywny, organ regulacyjny zatwierdza taryfę w drodze decyzji.

3. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny, organ regulacyjny odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia taryfy oraz nakłada obowiązek w tej decyzji, w terminie w niej określonym, na przedsiębiorstwo

wodociągowo-kanalizacyjne przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, wskazując elementy projektu taryfy lub uzasadnienia wymagające poprawienia.

4. Jeżeli wynik oceny, weryfikacji lub analizy, o których mowa w ust. 1, jest negatywny z powodu warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, wskazujących na konieczność obniżenia cen i stawek opłat poniżej cen i stawek opłat zawartych w projekcie taryfy, a przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nie przedłożyło w terminie określonym w decyzji, o której mowa w ust. 3, poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, lub poprawionego uzasadnienia, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2, organ regulacyjny określa, w drodze decyzji, tymczasową taryfę, biorąc pod uwagę warunki ekonomiczne wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz zapewniając pokrycie uzasadnionych kosztów tego przedsiębiorstwa.

5. Określenie tymczasowej taryfy nie zwalnia przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego z obowiązku przedłożenia poprawionego projektu taryfy, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 1, wraz z poprawionym uzasadnieniem, o którym mowa w art. 24b ust. 4 pkt 2.

6. Stronami postępowań w sprawach wydania decyzji, o których mowa w ust. 2–4, są przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, stroną postępowania jest wyłącznie to przedsiębiorstwo.

7. Tymczasową taryfę stosuje się do czasu wejścia w życie taryfy zatwierdzonej zgodnie z ust. 2.

Art. 24d. 1. Za wydanie decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne ponosi opłatę w wysokości 500 zł⁴⁾.

⁴⁾ Aktualną wysokość stawki opłaty za wydanie decyzji zatwierdzającej taryfę ogłasza minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, nie później niż do dnia 1 sierpnia każdego roku, na rok następny, na podstawie art. 24d ust. 3 i 4.

Wpływy z tej opłaty stanowią przychód Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy organu regulacyjnego, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2, stała się ostateczna.

3. Stawka opłaty, o której mowa w ust. 1, podlega z dniem 1 stycznia każdego roku zmianie w stopniu odpowiadającym średniorocznemu wskaźnikowi cen towarów i usług konsumpcyjnych, ogłaszanemu przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” za rok poprzedni.

4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, nie później niż do dnia 1 sierpnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wysokość stawki opłaty, o której mowa w ust. 1, na rok następny.

Art. 24e. 1. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 4, stała się ostateczna, organ regulacyjny ogłasza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy.

3. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza zatwierdzoną taryfę albo tymczasową taryfę na swojej stronie internetowej lub udostępnia ją w punktach obsługi klientów.

Art. 24f. 1. Zatwierdzona taryfa oraz tymczasowa taryfa wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w art. 24e ust. 1.

2. Jeżeli organ regulacyjny nie wyda decyzji, o której mowa w art. 24c ust. 2 lub 3, w terminie, o którym mowa w art. 24c ust. 1, taryfa wchodzi w życie po upływie 120 dni od dnia doręczenia jej projektu organowi regulacyjnemu wraz z wnioskiem o zatwierdzenie.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, taryfę ogłasza na swojej stronie internetowej oraz udostępnia w punktach obsługi klientów przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne.

Art. 24g. Dotychczasową taryfę stosuje się do dnia wejścia w życie nowej taryfy albo tymczasowej taryfy.

Art. 24h. 1. W przypadku zmiany stawki podatku od towarów i usług stosowanej dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków ceny i stawki opłat wskazane w taryfie mogą ulec zmianie w zakresie wynikającym ze zmiany stawki podatku.

2. W przypadku zmiany taryfy, o której mowa w ust. 1, taryfa ta wchodzi w życie z dniem, w którym uległa zmianie stawka podatku od towarów i usług stosowana dla usług zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. Przepisy art. 24e stosuje się odpowiednio do ogłaszania taryfy, o której mowa w ust. 1.

Art. 24i. 1. W okresie pierwszych 18 miesięcy od dnia podjęcia działalności przez powołane lub utworzone przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne lub podjęcia przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków obowiązują ceny i stawki opłat zatwierdzone przez organ regulacyjny, w drodze decyzji, zapewniające pokrycie uzasadnionych kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

2. Organ regulacyjny wydaje decyzję, o której mowa w ust. 1, na wniosek właściwego wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w terminie co najmniej 14 dni przed powołaniem lub utworzeniem przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego lub podjęciem przez istniejące przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne nowego rodzaju działalności gospodarczej w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

3. Podstawę do określenia cen i stawek opłat stanowią planowane dla pierwszego roku działalności przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego koszty zbiorowego zaopatrzenia w wodę lub zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. W terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 1, stała się ostateczna, organ regulacyjny:

- 1) doręcza tę decyzję przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu oraz właściwemu wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta);
- 2) ogłasza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

5. Właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta) zamieszcza ceny i stawki opłat na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej właściwej gminy w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

6. Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne zamieszcza ceny i stawki opłat na swojej stronie internetowej lub udostępnia je w punktach obsługi klientów w terminie 7 dni od dnia doręczenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 1.

7. Ceny i stawki opłat wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4 pkt 2.

Art. 24j. 1. W uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wnioski o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy. Przepisy art. 24b–24e i art. 24f ust. 1 stosuje się odpowiednio.

2. W decyzji zatwierdzającej taryfę orzeka się o skróceniu czasu obowiązywania dotychczasowej taryfy.

Art. 25. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w art. 24b ust. 2, kierując się potrzebą ujednolicenia oraz usprawnienia procesu zatwierdzania taryfy.

Art. 26. 1. Rozliczenia za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków są prowadzone przez przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjne z odbiorcami usług na podstawie określonych w taryfach cen i stawek opłat oraz ilości dostarczonej wody i odprowadzonych ścieków.

2. Jeżeli odbiorcą usług jest wyłącznie właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych, jest on obowiązany do rozliczenia kosztów tych usług. Suma obciążeń za wodę lub ścieki nie może być wyższa od

ponoszonych przez właściciela lub zarządcę na rzecz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

3. Właściciel lub zarządca budynku wielolokalowego lub budynków wielolokalowych dokonuje wyboru metody rozliczania kosztów różnicy wskazań, o której mowa w art. 6 ust. 6 pkt 3. Należnościami wynikającymi z przyjętej metody rozliczania obciąża osobę korzystającą z lokalu w tych budynkach.

Art. 27. 1. Ilość wody dostarczonej do nieruchomości ustala się na podstawie wskazania wodomierza głównego, a w przypadku jego braku – w oparciu o przeciętne normy zużycia wody.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków, biorąc pod uwagę wyposażenie nieruchomości w przyrządy i urządzenia pomiarowe.

3. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, przeciętne normy zużycia wody dla poszczególnych odbiorców usług, które stanowią podstawę ustalania ilości pobranej wody w razie braku wodomierza, biorąc pod uwagę specyfikę poszczególnych odbiorców usług oraz wskaźniki średniego zużycia wody określone w szczególności dla gospodarstw domowych, usług oraz innej działalności w miastach i na wsiach.

4. Ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowych.

5. W razie braku urządzeń pomiarowych ilość odprowadzonych ścieków ustala się na podstawie umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, jako równą ilości wody pobranej lub określonej w umowie.

6. W rozliczeniach ilości odprowadzonych ścieków ilość bezpowrotnie zużytej wody uwzględnia się wyłącznie w przypadkach, gdy wielkość jej zużycia na ten cel ustalona jest na podstawie dodatkowego wodomierza zainstalowanego na koszt odbiorcy usług.

Rozdział 5a

Organ regulacyjny

Art. 27a. 1. Organem regulacyjnym jest dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

2. Właściwość miejscowa organu regulacyjnego odpowiada umiejscowieniu siedzib regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie oraz zasadniczemu trójstopniowemu podziałowi terytorialnemu państwa.

3. Do zadań organu regulacyjnego należy:

- 1) opiniowanie projektu regulaminu dostarczania wody i odprowadzania ścieków;
- 2) zatwierdzanie taryf;
- 3) rozstrzyganie sporów między przedsiębiorstwami wodociągowo-kanalizacyjnymi a odbiorcami usług;
- 4) wymierzanie kar pieniężnych, o których mowa w art. 29 ust. 1–3a;
- 5) zbieranie i przetwarzanie informacji dotyczących przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, w szczególności obliczanie średnich cen dostaw wody i odbioru ścieków i publikowanie informacji o tych cenach;
- 6) sporządzanie i publikowanie raportów dotyczących warunków wykonywania działalności w zakresie zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.

4. Zadania organu regulacyjnego nie wyłączają uprawnień innych organów wynikających z przepisów odrębnych.

5. Organ regulacyjny prowadzi punkty informacyjne dla odbiorców usług.

Art. 27b. 1. W celu wykonywania zadań określonych w ustawie organ regulacyjny może wzywać przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, odbiorcę usług lub gminę, w wyznaczonym terminie nie krótszym niż 7 dni, do przekazania informacji lub dokumentów niezbędnych do wykonywania tych zadań.

2. Wezwanie, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) wskazanie zakresu informacji lub dokumentów;
- 2) wskazanie celu wezwania;
- 3) wskazanie terminu przekazania informacji lub dokumentów;
- 4) pouczenie o sankcjach za nieprzekazanie informacji lub dokumentów oraz za przekazanie informacji lub dokumentów nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Art. 27c. 1. Do postępowania przed organem regulacyjnym stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572).

2. Organem wyższego stopnia w sprawach decyzji wydawanych na podstawie przepisów ustawy w stosunku do organu regulacyjnego jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, z wyłączeniem decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1.

Art. 27d. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej określi, w drodze rozporządzenia, właściwość miejscową dyrektorów regionalnych zarządów gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie w sprawach z zakresu zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków, kierując się koniecznością zapewnienia skuteczności wykonywania zadań określonych w przepisach ustawy.

Rozdział 5b

Rozstrzyganie sporów pomiędzy przedsiębiorstwami wodociągowo- -kanalizacyjnymi a odbiorcami usług

Art. 27e. 1. W sprawach spornych dotyczących:

- 1) odmowy zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne,
- 2) odcięcia dostawy wody lub zamknięcia przyłącza kanalizacyjnego, lub odmowy przyłączenia do sieci nieruchomości osobie ubiegającej się o przyłączenie nieruchomości do sieci

– na wniosek strony rozstrzyga organ regulacyjny w drodze decyzji.

2. Rozstrzygnięcie organu regulacyjnego, o którym mowa w ust. 1, może polegać na nakazaniu przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu:

- 1) zawarcia umowy o zaopatrzenie w wodę lub odprowadzanie ścieków;
- 2) przywrócenia dostawy wody;
- 3) otwarcia przyłącza kanalizacyjnego;
- 4) przyłączenia do sieci.

3. Na wniosek jednej ze stron organ regulacyjny może określić, w drodze postanowienia, na które służy zażalenie, warunki zaopatrzenia w wodę lub

odprowadzania ścieków, lub przyłączenia do sieci do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu.

Art. 27f. 1. Od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

2. Postępowanie w sprawie odwołania od decyzji, o której mowa w art. 27e ust. 1, toczy się na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 1550, z późn. zm.⁵⁾) o postępowaniu w sprawach z zakresu regulacji rynku wodno-kanalizacyjnego.

3. Do postanowień, o których mowa w art. 27e ust. 3, przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio, z tym że zażalenie wnosi się w terminie 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.

Rozdział 6

Przepisy karne i kary pieniężne

Art. 28. 1. Kto bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, pobiera wodę z urządzeń wodociągowych,

podlega karze grzywny do 5000 zł.

2. Karze określonej w ust. 1 podlega także ten, kto:

- 1) uszkadza wodomierz główny, zrywa lub uszkadza plomby umieszczone na wodomierzach, urządzeniach pomiarowych lub zaworze odcinającym, a także wpływa na zmianę, zatrzymanie lub utratę właściwości lub funkcji metrologicznych wodomierza głównego lub urządzenia pomiarowego;
- 2) nie dopuszcza przedstawiciela przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego do wykonania czynności określonych w art. 7.

3. (uchylony)

4. Kto bez uprzedniego zawarcia umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1, wprowadza ścieki do urządzeń kanalizacyjnych,

podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny do 10 000 zł.

4a. Karze określonej w ust. 4 podlega także ten, kto nie stosuje się do zakazów, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2023 r. poz. 1429, 1606, 1615, 1667, 1860 i 2760.

5. W razie skazania za wykroczenie lub przestępstwo, o których mowa w ust. 1 i 4, sąd może orzec nawiązkę na rzecz przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, w wysokości 1000 zł za każdy miesiąc, w którym nastąpiło bezumowne pobieranie wody z urządzeń wodociągowych lub wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych tego przedsiębiorstwa.

6. Orzekanie w sprawach o czyny, o których mowa w ust. 1 i 2, następuje na podstawie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 29. 1. Karze pieniężnej podlega, kto stosuje taryfy:

- 1) nie przestrzegając obowiązku ich przedstawienia do zatwierdzenia, o którym mowa w art. 24b ust. 1;
- 2) zawyżając ceny lub stawki opłat.

2. Tej samej karze podlega, kto zawyża ceny i stawki zatwierdzone zgodnie z art. 24i ust. 1.

3. Karze pieniężnej podlega, kto nie przekazał informacji lub dokumentów na wezwanie organu regulacyjnego, o którym mowa w art. 27b ust. 1, lub przekazał nieprawdziwe albo wprowadzające w błąd informacje lub dokumenty.

3a. Karze pieniężnej podlega przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, które nie wydaje warunków przyłączenia do sieci w terminach określonych w art. 19a ust. 1 lub 2.

3b. Karze pieniężnej podlega dostawca wody, który:

- 1) nie wykonuje badań jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi w zakresie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 13, zgodnie z ustalonym harmonogramem pobierania próbek do badań jakości wody, lub w zakresie ustalonym na podstawie oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę lub jej aktualizacji;
- 2) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:
 - a) pkt 1 nie przekazał w terminie dokonanej oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 1, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie dokonanej aktualizacji oceny ryzyka w obszarze zasilania ujęcia wody wykorzystywanego do poboru wody

przeznaczonej do spożycia przez ludzi, o której mowa w art. 4e ust. 2, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny;

- 3) wbrew przepisowi art. 4h ust. 1:
 - a) pkt 2 nie przekazał w terminie dokonanej oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 1 pkt 2, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny,
 - b) pkt 3 nie przekazał w terminie aktualizacji oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę, o której mowa w art. 4e ust. 2, wraz z raportem podsumowującym z tej oceny;
- 4) nie prowadzi działań naprawczych, o których mowa w art. 4p ust. 1 pkt 7 albo ust. 2 pkt 6;
- 5) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 9 nie prowadzi monitoringu substancji promieniotwórczych;
- 6) wbrew przepisom art. 4p ust. 1 pkt 15 i ust. 2 pkt 12 nie zapewnia stosowania materiałów lub wyrobów do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37ao ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Państwowej Inspekcji Sanitarnej lub chemikaliów do uzdatniania wody lub materiałów filtracyjnych do kontaktu z wodą przeznaczoną do spożycia przez ludzi spełniających wymagania określone w art. 37as ust. 1 tej ustawy;
- 7) wbrew przepisowi art. 4p ust. 1 pkt 16 nie informuje na bieżąco konsumentów o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub nie rozpowszechnia opracowanego przez właściwy organ nadzoru sanitarnego komunikatu o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi;
- 8) wbrew przepisowi art. 4p ust. 2 pkt 8 nie informuje na bieżąco hurtowego odbiorcy wody o jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi o udzieleniu zgód na odstępstwo, o których mowa w art. 13d ust. 4 lub 6 i art. 13e ust. 7 pkt 2 lub ust. 8 pkt 2, stwierdzeniu braku przydatności wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi lub stwierdzeniu niezgodności z wartością parametryczną;
- 9) nie prowadzi działań naprawczych zgodnie z harmonogramem, o którym mowa w art. 13c ust. 6 pkt 8.

3c. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, który wbrew przepisowi art. 4i:

- 1) ust. 1 – nie dokonuje oceny ryzyka w wewnętrznym systemie wodociągowym;
- 2) ust. 2 – nie dokonuje aktualizacji oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1;
- 3) ust. 6 – nie przechowuje oceny ryzyka, o której mowa w pkt 1, lub jej aktualizacji.

3d. Karze pieniężnej podlega właściciel lub zarządca obiektu priorytetowego, który:

- 1) nie wykonuje badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej z częstotliwością określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 13 lub nie wykonuje badań stężenia ołowiu;
- 2) nie przekazuje odpowiednio właściwemu państwowemu powiatowemu lub państwowemu granicznemu, lub państwowemu wojewódzkiemu inspektorowi sanitarnemu, lub wojskowemu inspektorowi sanitarnemu właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej sprawozdania z badań w kierunku bakterii z rodzaju *Legionella* w ciepłej wodzie użytkowej lub sprawozdania z badań stężenia ołowiu w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 13.

4. Karę pieniężną, o której mowa w:

- 1) ust. 1–3a – wymierza organ regulacyjny,
- 2) ust. 3b pkt 2 – wymierza właściwy dyrektor regionalnego zarządu gospodarki wodnej Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie,
- 3) ust. 3b pkt 1, 3–9 i ust. 3d – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej,
- 4) ust. 3c w przypadku obiektów priorytetowych – wymierza odpowiednio właściwy państwowy powiatowy lub państwowy graniczny, lub państwowy wojewódzki inspektor sanitarny, lub wojskowy inspektor sanitarny właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej

– w drodze decyzji.

5. W decyzji, o której mowa w ust. 4, wskazuje się numer rachunku bankowego, na który uiszcza się karę pieniężną.

6. Wysokość kary pieniężnej, o której mowa w:

- 1) ust. 1 i 2 – nie może przekroczyć 15 % przychodu przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego osiągniętego w poprzednim roku podatkowym;
- 2) ust. 3 – nie może przekroczyć 100 000 zł;
- 3) ust. 3a – wynosi 500 zł za każdy dzień zwłoki;
- 4) ust. 3b pkt 1 i 4–9 – wynosi od 100 zł do 60 000 zł;
- 5) ust. 3b pkt 2 i 3 – wynosi 10 zł za każdy dzień opóźnienia, nie więcej jednak niż za 365 dni;
- 6) ust. 3c i 3d – wynosi od 100 zł do 10 000 zł.

7. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1 i 2, jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodu nad wydatkami zmniejszonej o podatki.

8. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1–3, nałożonej na przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne organ regulacyjny może nałożyć karę pieniężną na osobę sprawującą funkcję kierownika przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego, z tym że wysokość tej kary pieniężnej nie może przekroczyć 300 % jego miesięcznego wynagrodzenia. Przepis ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Kary pieniężne uiszczą się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja, o której mowa w ust. 4, stała się ostateczna.

10. Kary pieniężne nieuiszczone w terminie podlegają przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w przepisach ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 i 2760).

11. Wpływy z kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

12. Organem wyższego stopnia w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego w sprawach decyzji, o których mowa w ust. 4:

- 1) pkt 1 i 2 – jest Prezes Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie;
- 2) pkt 3 i 4 – jest:
 - a) właściwy państwowy wojewódzki inspektor sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego powiatowego lub państwowego granicznego inspektora sanitarnego,
 - b) Główny Inspektor Sanitarny – w przypadku decyzji wydanych przez właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego,

- c) Główny Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego – w przypadku decyzji wydanych przez wojskowego inspektora sanitarnego właściwego terytorialnie wojskowego ośrodka medycyny prewencyjnej.

Rozdział 7

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 30. (pominięty)

Art. 31. 1. Osoby, które wybudowały z własnych środków urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne, mogą je przekazywać odpłatnie gminie lub przedsiębiorstwu wodociągowo-kanalizacyjnemu, na warunkach uzgodnionych w umowie.

2. Przekazywane urządzenia, o których mowa w ust. 1, powinny odpowiadać warunkom technicznym określonym w odrębnych przepisach.

3. Należność za przekazane urządzenia wodociągowe i urządzenia kanalizacyjne może być rozłożona na raty lub uwzględniona w rozliczeniach za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Art. 32. (pominięty)

Art. 33. (pominięty)

Art. 34. Ustawa wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia⁶⁾.

⁶⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 13 lipca 2001 r.